

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Štěpána Výborného a Martina Bobáka ve věci

žalobců:

- a) **Mgr. Eva** [redacted]
bytem [redacted], Praha 4
- b) **Ing. Petr** [redacted]
bytem [redacted], Praha 4
- c) **Ing. Arnold** [redacted]
bytem [redacted], Praha 4
- d) **Pankrácká společnost, z.s.**
sídlem Hudečkova 1097/12, Praha 4
všichni zastoupeni advokátem Mgr. Pavlem Černohousem
sídlem Lublaňská 398/18, Praha 2

proti
žalovanému:

Ministerstvo dopravy
sídlem nábr. Ludvíka Svobody, Praha 1

- za účasti zúčastněných osob: 1) **Hlavní město Praha**
sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1
zastoupeno advokátem Mgr. Josefem Hlavičkou
sídlem Na Florenci 2116/15, Praha 1
- 2) **Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost,**
IČO: 00005886
sídlem Sokolovská 42/217, Praha 9,
zastoupena advokátem JUDr. Emilem Fleglem
sídlem K chaloupkám 2, Praha 10

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Šenkeríková.

3) **Občanské sdružení zelené Čechy**
sídlem Štúrova 34/1152, Praha 4

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 3. 2022, č. j. MD-32102/2021-130/61, sp. zn. MD/32102/2021/130,

t a k t o:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobci domáhali zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 3. 2022, č. j. MD-32102/2021-130/61, sp. zn. MD/32102/2021/1030, kterým bylo částečně změněno rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odboru pozemních komunikací a drah ze dne 30. června 2021, č. j.: MHMP 794288/2021, vydané pro veřejně prospěšnou stavbu „Výstavba trasy I. D metra v Praze, provozní úsek Pankrác – Nové Dvory“. Změna spočívala ve změně podmínek stanovených na základě závazných stanovisek dotčených orgánů.
2. Ze správního spisu, který byl soudu předložen, vyplývá, že Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost (dále jen Dopravní podnik) podal v roce 2019 žádost o vydání stavebního povolení pro stavbu „Výstavba trasy I. D metra v Praze, provozní úsek Pankrác – Nové Dvory“ (dále jen „stavba“). Magistrát hl. m. Prahy, odbor pozemních komunikací a drah jako speciální stavební úřad na úseku drah (dále jen „stavební úřad“) po shromáždění předepsaných podkladů dne 30. 6. 2021, pod č. j. MHMP 794288/2021, sp. zn.: S-MHMP 2588968/2019, vydal stavební povolení pro předmětnou stavbu. Ve výroku rozhodnutí stanovil pro provedení stavby podmínky, a to jak obecné, tak stanovené v závazných stanoviscích dotčených orgánů či ve vyjádřeních příslušných orgánů a organizací. Dále vypořádal námítky vznesené účastníky řízení. V odůvodnění rozhodnutí popsal průběh řízení včetně vypořádání námitek podjatosti a důvodů, proč přistoupil ke zrušení ústního jednání, které bylo nařízeno na 18. 5. 2020.
3. Na základě odvolání vydal žalovaný napadené rozhodnutí, kterým změnil některé podmínky vyjmenované v prvostupňovém rozhodnutí s ohledem na změnu závazných stanovisek. Konkrétně se jednalo o změnu závazného stanoviska a vyjádření odboru životního prostředí Úřadu městské části Praha 12 ze dne 9. 12. 2019, č. j. P12 30317/2019/OŽP/Hr rozhodnutím Magistrátu hl. m. Prahy, odboru ochrany prostředí ze dne 20. 12. 2021, č. j. MHMP 2102542/2021 a o změnu závazného stanoviska a vyjádření odboru životního prostředí Úřadu městské části Praha 4 ze dne 6. 9. 2019, č. j. P4/318221/19/OŽPAD/STAN/St., rozhodnutím Magistrátu hl. m. Prahy, odboru ochrany prostředí ze dne 20. 12. 2021, č. j. MHMP 2089031/2021. Dále byla vypuštěna podmínka v č. 25 pod písm. t). V odůvodnění rozhodnutí žalovaný zrekapituloval dosavadní průběh řízení, uvedl obsah závazných stanovisek, která byla vyžádána podle § 149 odst. 7 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád) a vypořádal se s odvolacími námítkami.
4. Žalobci v podané žalobě navrhli zrušení jak napadeného rozhodnutí žalovaného, tak i rozhodnutí prvostupňového a současně požadovali přezkum podkladových závazných stanovisek podle § 75 odst. 2 s. ř. s.
5. Žalobci v žalobě vymezili následující žalobní body:
Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Šenkeríková.

- a) V souvislosti se stavbou převrtávané pilotové stěny na pozemku parc. č. 879/33 v k. ú. Krč podél panelového domu v ul. Kovářicová č. p. 1135 – 1139 namítli, že stavba byla povolena v rozporu s územním rozhodnutím. Územním rozhodnutím nedošlo k umístění převrtávané pilotové stěny na pozemku a zakreslení objektu pilotové stěny v následující projektové dokumentaci ke stavebnímu povolení je tedy v rozporu s územním rozhodnutím.
- b) Stavební povolení bylo vydáno vyloučeným správním orgánem a žalovaný na tuto vadu nereagoval. Žalobci uvedli, že v daném řízení bylo rozhodnuto pouze o námitce podjatosti vznesené žalobcem Pankrácká společnost z.s. Námitky podjatosti uplatněné jinými účastníky projednány nebyly, a proto je napadené stavební povolení nezákonné, neboť bylo vydáno vyloučeným orgánem a žalovaný tuto vadu neodstranil.
- c) Před vydáním prvostupňového rozhodnutí neproběhlo ústní jednání a místní šetření, což mělo za následek znemožnění reakce dotčených orgánů na námitky ke stavbě přímo při jednání. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí nevypořádal s odvolací námitkou, že prvostupňový stavební úřad nezná poměry staveniště po celé trase metra a stavební povolení tak bylo vydáno bez zjištění stavu věci potřebného k vydání povolení.
- d) Stavba byla prováděna ještě před vydáním povolení. Žalobci před vydáním napadeného rozhodnutí žalovaného upozornili na skutečnost, že stavba již byla zahájena a žalovaný si k této otázce nezjistil stav věci a neprověřil, zda k zahájení stavby došlo. Nesouhlasili s postupem žalovaného a s tím, že ohledně této skutečnosti neproběhlo šetření za účasti účastníků řízení.
- e) V podání ze dne 22. 5. 2020 před vydáním prvostupňového rozhodnutí žalobci vznesli námitky k závazným stanoviskům vydaným dotčenými orgány. Stavební úřad si k těmto námitkám nevyžádal vyjádření dotčených orgánů a bez dalšího námitky zamítl. Vzhledem k upuštění od ústního jednání tyto námitky pak nemohly být projednány ani v rámci tohoto institutu. Tyto námitky musely být tedy uplatňovány až ve fázi odvolacího řízení, což je nesprávný procesní postup, který vedl k porušení procesních práv žalobců, které mělo vliv na zákonnost správních rozhodnutí vydaných v obou stupních.
- f) Žalovaný nesprávně posoudil vliv stavby na územní systém ekologické stability.
- g) Přezkoumání závazných stanovisek dotčených orgánů v rámci odvolacího řízení nebylo provedeno v souladu s příslušnými právními předpisy:
 - A) Z hlediska ochrany ovzduší byl nesprávně posouzen provoz nákladních automobilů při odvozu rubaniny. Úřady městských částí Prahy 12 a Prahy 4 měly požadovat odvoz rubaniny tunelem na železnici. Závazné stanovisko Úřadu městské části Praha 4 obsahuje nekonkrétní, nevymahatelné podmínky. Nebyl zohledněn úbytek zeleně v místě stavby stanice Olbrachtova, když stanovisko vychází z modelů, které tento úbytek zeleně nezohledňují. Revizními stanovisky Magistrátu hl. m. Prahy byla změněna závazná stanoviska vydaná Úřady městských částí Praha 4 a Praha 12, ale magistrát se rovněž nezabýval otázkou odvozu rubaniny po železnici, což mohlo přispět k ochraně ovzduší. Mezi podmínky pro vydání stavebního povolení nestanovil druh dopravy po železnici. Revizní stanoviska jsou v tomto směru nepřezkoumatelná. Došlo k zasažení práva žalobců na příznivé životní prostředí a práva na zdraví a na soukromý a rodinný život.
 - B) K reviznímu stanovisku vydanému Ministerstvem životního prostředí žalobci namítli, že zvolené řešení odporovalo závazným podmínkám stanoviska EIA, protože nezohlednilo, že stavba podle návrhu vyžaduje zbytečné rozsáhlé kácení. Dokumentace je v rozporu s podmínkou územního rozhodnutí, které požadovalo

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Šenkerčíková.

prověření nezbytnosti navrhovaných zásahů do zeleně. Přezkum závazných stanovisek neproběhl v plné šíři odvolacích námitek.

- C) Dále žalobci vyslovili nesouhlas s posouzením věci Českým báňským úřadem. V daném případě dle jejich názoru nebyly splněny požadavky vyhlášky č. 55/1996 Sb.
 - D) K závaznému stanovisku Hygienické stanice hl. m. Prahy (hluk, vibrace) ve spojení s revizním stanoviskem Ministerstva zdravotnictví žalobci namítli, že závazné stanovisko hygienické stanice počítá se zajištěním výměny oken a balkónových dveří, avšak stavebník nepředložil dohodu s vlastníky nemovitostí, přestože se jedná o zásah do jejich vlastnictví. Ministerstvo zdravotnictví nezohlednilo při posuzování šíření, respektive clonění hluku argument o úbytku zeleně. Pokud byla navržena doprava, která je v rozporu s hájenými veřejnými zájmy (zde limity hluku). Souhlas s požadovanou stavbou neměl být dán. Žalobci mají za to, že Ministerstvo zdravotnictví přezkum napadeného závazného stanoviska fakticky neprovedlo.
 - E) Další námitka směřovala proti neprovedení přezkumu závazného stanoviska EIA ze dne 18. 7. 2016. Nevyžádáním přezkumu došlo k zásahu do procesních práv žalobců, což má vliv na zákonnost žalovaného rozhodnutí, neboť potvrzuje povolení stavby vyvolávající zásadní dopravní zatížení obytných čtvrtí po dobu výstavby metra. Toto porušení procesních práv vede k zasažení práva na příznivé životní prostředí, práva na zdraví a práva vlastnického.
 - F) K otázce povolení kácení dřevin a posuzování náhradních výsadeb žalobci uvedli, že v rámci řízení je posuzována dokumentace, která předjímá následný rozsah kácení. Na stavebním úřadu bylo, aby v zájmu splnění podmínky stanoviska EIA požadoval po stavebníkovi doplnění dokumentace tak, aby bylo vyloučeno zbytečné kácení, resp. aby nepovolil stavbu na základě dokumentace, která vyžaduje zbytečné kácení.
 - G) Žalobci namítli, že došlo k zásahu do vlastnictví, neboť stavebník neprokázal práva k bytovým jednotkám, které hodlá stavebně upravovat ani smluvní zajištění práva provést na nich stavbu. S vlastníky bytových jednotek je třeba jednat jako s účastníky podle § 27 odst. 1 správního řádu. Rozhodnutí zasahuje do procesních i vlastnických práv žalobců (fyzických osob), když došlo k povolení stavby měnící nemovitost v jejich spoluvlastnictví bez toho, že by k tomu dali souhlas.
 - H) Žalobci namítli, že došlo k odmítnutí poskytnutí kopie dokumentace. Žalovaný na námítky v tomto směru fakticky nereagoval a odmítl je nepřezkoumatelným způsobem.
 - I) Žalobci neměli před vydáním prvostupňového rozhodnutí možnost se vyjádřit ke všem podkladům, když po poslední výzvě k nahlédnutí byl spisový materiál doplňován o další podklady. Nebylo jim oznámeno, že se jedná o poslední doplnění. Odvolací námitka byla žalovaným posouzena nesprávně vzhledem k tomu, že postupem stavebního úřadu bylo znemožněno doplnění námitek před vydáním prvostupňového rozhodnutí. Žalobci tyto námítky učinili součástí odvolání. Jednalo se úpravu projektů s cílem zmenšit rozsah stavby a zabránit zbytečnému kácení před nemovitostmi žalobců. Ke zbytečnosti kácení se žalovaný nijak nevyjádřil. Žalovaný tedy nereagoval na námitku, jejíž podání bylo žalobcům znemožněno vadným postupem stavebního úřadu.
6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že předmětná pilotová stěna byla zapracována v dokumentaci pro územní rozhodnutí, a to dostatečně a průkazně. K námitce rozhodování vyloučeným správním orgánem žalovaný poukázal na rozhodnutí ministra dopravy ze dne 8. 12. 2021, kterým ministr dopravy námitky podjatosti zamítl. Při zahájení řízení stavební úřad upustil od ohledání na místě a stanovil ústní jednání na 18. 5. 2020. Vzhledem k mimořádným

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Šenkeříková.

okolnostem v souvislosti s pandemií koronaviru stavební úřad svolané ústní jednání následně zrušil a upustil od ohledání na místě stavby. Stavební úřad splnil povinnosti dle § 112 odst. 2 stavebního zákona.

7. Podnět žalobců týkající se zahájení stavby před jejím povolením byl prošetřován příslušným stavebním úřadem. V dané době byly prováděny pouze povolené činnosti geologického průzkumu.
8. Žalovaný se rovněž vyjádřil k námitkám žalobců, které směřovaly proti závazným stanoviskům dotčených orgánů a proti jejich přezkoumání v rámci odvolacího řízení příslušnými nadřízenými orgány. Proces revize závazných stanovisek byl proveden v souladu s požadavky § 149 odst. 7 správního řádu. K zásahu do územního systému ekologické stability dojde pouze v nezbytném rozsahu, když tato otázka byla řešená jak v územním rozhodnutí, tak projektovou dokumentací pro stavební povolení v části týkající se organizace výstavby, dopravních opatření během stavby a sadových úprav. Podle vyjádření odboru životního prostředí Magistrátu hl. m. Prahy stavba kříží některé nefunkční prvky územního systému ekologické stability a zásahy v nich bylo uloženo omezit na nutné minimum. Problematika územního systému ekologické stability se odráží rovněž v podmínce, že náhradní výsadby je třeba aplikovat převážně v prvcích územního systému ekologické stability a že sadové úpravy dle dokumentace ke stavebnímu povolení reflektují problematiku územního systému ekologické stability zakládáním druhově a stanovištně odpovídající zeleně. V případě kácení dřevin příslušný orgán ochrany přírody provádí ohledání na místě a v případě stanice Olbrachtova stavebník částečně omezil svoji žádost a část dřevin před bytovým domem byla ponechána. Stavební práce se provádějí pouze na omezené ploše.
9. Žalovaný nepřezkoumal závazné stanovisko EIA, neboť by to představovalo účelový návrat na začátek přípravného procesu stavby a zpochybnění dalších návazných rozhodnutí. Žalovaný poukázal na to, že žalobce Pankrácká společnost z. s. se zúčastnila procesu EIA a neuplatnila připomínky či požadavky týkající se přemístování materiálu pro výstavbu a rubaniny. Nedoložení rozhodnutí o povolení ke kácení dřevin již při podání žádosti o stavební povolení, jak požadovalo územní rozhodnutí, nemohlo způsobit nezákonnost stavebního povolení, neboť rozhodující je doložení rozhodnutí o povolení ke kácení dřevin k zahájení samotných stavebních prací.
10. K tvrzenému zásahu do vlastnického práva žalovaný uvedl, že v souvislosti s ochranou chráněného vnitřního prostoru staveb je nutné situaci prověřit, neboť nelze vyloučit, že opatření nebude nutné činit z důvodu dostatečné ochrany. Situace bude řešena investorem s vlastníky objektu a případné zásahy nebudou podléhat správnímu řízení.
11. K tvrzenému odmítnutí poskytnout kopie dokumentace žalovaný uvedl, že pokud to bylo technicky možné, byly účastníkům řízení požadované části spisu kopírovány, anebo jim bylo alespoň umožněno pořizování kopií vlastními prostředky.
12. K námitce nemožnosti vznést před vydáním prvostupňového rozhodnutí veškeré námitky, neboť účastníci nebyli upozorněni, že shromažďování materiálů končí, žalovaný uvedl, že výzva k seznámení s podklady rozhodnutí byla stavebním úřadem vydána dne 7. 4. 2020 a účastníci byli upozorněni, kdy lhůta pro seznámení končí. V dalších výzvách ze dne 20. 11. 2020 a 27. 4. 2021 nebyli účastníci upozorněni na konec lhůty pro seznámení a vydání rozhodnutí ve věci, ale tím účastníci nebyli omezeni v možnosti podávat další námitky. V odvolacím řízení byl § 36 odst. 3 správního řádu plně dodržen.
13. Žalovaný dále poukázal na to, že Společenství vlastníků jednotek Kovařovicová bylo účastníkem územního řízení a proti územnímu rozhodnutí odvolání nepodalo. Účastníkem územního řízení byla rovněž i Pankrácká společnost z. s., která se rovněž proti územnímu rozhodnutí neodvolala. Žalobci prezentují pouze skupinový zájem, podmínky územního

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Šenkeríková.

rozhodnutí byly splněny. Žalobci jsou vedeni snahou, aby nebyla realizována výstavba stanice metra Olbrachtova. V současné době probíhají povolené stavební práce a v povoleném rozsahu je vykácena zeď. Probíhají i řízení o povolení kácení dřevin a náhradních výsadbách za účasti účastníků řízení. Pilotová stěna byla řádně umístěna v potřebných podrobnostech. Odvoz rubaniny po železnici vyžadovaný žalobci je nezdůvodněný, nepropracovaný a nikým nenavržený. Způsob dopravy rubaniny nákladními automobily byl bezproblémově využit při výstavbě již realizovaných tras metra v Praze. Vedle řízení o povolení stavby proběhla také řízení ve věci zařízení staveniště, i tato rozhodnutí jsou pravomocná.

14. Hlavní město Praha (dále jen Město) jako zúčastněná osoba ve vyjádření k žalobě uvedlo, že uplatněné žalobní námitky jsou nekonkrétní, absentují konkrétní skutková tvrzení o dopadu vytýkaných vad a nedostatků do práv žalobců. Potencionální negativní vlivy vyvolané výstavbou úseku I.D metra nevybočují z obvyklých mezí a jsou v souladu s právními předpisy. Žalobci v podstatě brojí proti realizaci jimi principiálně nechtěné stavby jako takové.
15. V další části svého vyjádření se město zabývalo konkrétními žalobními body. Obsah vyjádření soud uvede při vypořádávání jednotlivých žalobních bodů.
16. K podané žalobě podal obsáhlé vyjádření i Dopravní podnik jako zúčastněná osoba. I on poukázal na to, že žalobní tvrzení jsou často obecná a nedoložená. Vyjádřil názor, že žalovaný komplexně vypořádal námitky odvolatelů a napadené rozhodnutí nelze označovat jako nepřezkoumatelné. Obsah vyjádření bude dále uveden při vypořádávání jednotlivých žalobních bodů.
17. Spolu s vyjádřením Dopravní podnik soudu předložil řadu dokumentů. Mimo jiné se jednalo o odborné vyjádření k akustické studii „Výstavba trasy I.D metra v Praze, Pankrác-Nové dvory“ (dále hluková studie). Odborné vyjádření bylo vypracováno autorizovanou laboratoří AMETRIS, která rovněž vypracovala uvedenou hlukovou studii. Soud si vyžádal doplnění předloženého správního spisu o hlukovou studii před konáním jednání ve věci.
18. Dopravní podnik dále předložil odborné stanovisko ze dne 12. 9. 2022 k tvrzenému rozporu povolené stavby s územním rozhodnutím. Toto odborné stanovisko ze dne 12. 9. 2022 konstatovalo po srovnání dokumentací k územnímu rozhodnutí a stavebnímu povolení, že mezi nimi není rozpor, pouze informace v dokumentaci pro stavební povolení jsou podrobnější, což je v souladu s běžným postupem.
19. Dalším odborné stanovisko ze dne 21. 9. 2022 předložené Dopravním podnikem se zabývalo splněním požadavků vyhlášky č. 55/1996 Sb. na projektovou dokumentaci. Zpracovatelé tohoto stanoviska uvedli, že požadavky vyhlášky na projektovou dokumentaci jsou interpretovány tak, že se jedná o požadavky na dokumentaci pro provedení stavby, která slouží jako podklad pro ražbu podzemního díla. Detailní zpracování některých náležitostí dle vyhlášky musí vycházet z podkladů, které jsou pořizovány až v těsném časovém předstihu před zahájením výstavby.
20. Před konáním ústního jednání soud dále doplnil spisový materiál o závazné stanovisko Hygienické stanice hl. m. Prahy ze dne 3. 10. 2019, č. j. HSHMP 41147/2019, kterým byl vysloven souhlas s předloženým návrhem dokumentace pro stavební řízení na stavbu „Výstavba trasy I.D metra v Praze, provozní úsek Pankrác – Nové dvory“, který je vázán na splnění stanovených podmínek.
21. Vzhledem k tvrzení žalobců, že při řešení námítky podjatosti úředních osob Magistrátu hl. m. Prahy nebylo rozhodnuto o námitkách podjatosti prvních tří žalobců (a-c), a vzhledem k tomu, že v předloženém správním spise, bylo založeno pouze podání Pankrácké společnosti, z. s., soud vyzval žalobce (a – c) k předložení stejnopisu námitek systémové podjatosti uplatněných v řízení o povolení stavby a dokladů o doručení námitek. Na tuto výzvu žalobci reagovali předložením vyjádření účastníka řízení k podanému rozkladu Pankrácké společnosti,

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Šenkeríková.

z. s. proti usnesení Ministerstva dopravy ze dne 10. 9. 2020, jímž bylo rozhodnuto o námitce podjatosti uplatněné Pankráckou společností, z. s. Ve vyjádření je uvedeno, že se plně ztotožňují s podaným rozkladem a návrhem, aby rozhodnutí bylo změněno a námitce podjatosti bylo vyhověno.

22. Při jednání zástupci účastníků i zúčastněných osob setrvali na svých stanoviscích. Soud při jednání konstatoval obsah listin uvedených shora, které byly předloženy Dopravním podnikem a žalobci. Při jednání byl dále k důkazu přečten protokol z ústního jednání konaného v rámci kontrolní prohlídky staveniště geologického průzkumu stavby dne 17. 12. 2021. Kontrolní prohlídku na místě (zařízení staveniště VO-OL podél ulice Na Strži a PAD4 na křižovatce ulic Budějovická – Na Strži, Praha 4 provedl referent speciálního stavebního úřadu, to je odboru pozemních drah a komunikací Magistrátu hl. m. Prahy. Zástupce žalobců navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Zástupce žalovaného s odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí navrhl zamítnutí žaloby. Zástupci zúčastněných osob uvedli, že žaloba by měla být jako nedůvodná zamítnuta.
23. Soud se nejprve zabýval námitkou žalobců, že stavební povolení bylo vydáno vyloučeným správním orgánem.
24. V předloženém správním spise je založeno podání Pankrácké společnosti z. s. ze dne 13. 5. 2020, ve kterém vznáší námitku podjatosti všech úředních osob Magistrátu hl. m. Prahy. V takto uplatněné námitce jsou v předloženém správním spise předložena následující rozhodnutí:
25. Na základě této námítky vydalo Ministerstvo dopravy usnesení ze dne 9. 9. 2020, č. j.: 32/2020-130-SPR/3, kterým rozhodlo tak, že se námitce podjatosti nevyhovuje. Toto usnesení bylo zrušeno rozhodnutím ministra dopravy ze dne 9. 6. 2021, č. j. MD-13010/2021-510/8, a věc byla vrácena k novému projednání. Tímto rozhodnutím bylo zrušeno nejen uvedené prvostupňové rozhodnutí, ale i další usnesení Ministerstva dopravy týkající se vyřízení námítky podjatosti uplatněné Pankráckou společností z. s. v předmětném stavebním řízení, a to usnesení ze dne 10. 9. 2020 č. j. 31/2020-130-SPR/3 a usnesení ze dne 22. 10. 2020 č. j. 442020-130-SPR/3.
26. Ministerstvo dopravy odbor drážní dopravy usnesením ze dne 28. 6. 2021, č. j. 31/2020-130-SPR/35, následně rozhodlo tak, že námitce podjatosti všech úředních osob Magistrátu hl. m. Prahy včetně ředitele Magistrátu hl. m. Prahy podané Pankráckou společností z. s. v řízení vedeném pod sp. zn. S-MHMP 2588968/2019 se nevyhovuje. Žádná z úředních osob Magistrátu hl. m. Prahy, ředitele Magistrátu hl. m. Prahy nevyjímaje, nemá s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti, a není proto vyloučena ze žádného z úkonů, k němuž je jinak v uvedeném řízení příslušná. Z výroku uvedeného usnesení vyplývá, že toto rozhodnutí se týká řízení vedených u Magistrátu hl. m. Prahy pod sp. zn. S-MHMP 2588968/2019 (tato věc), dále S-MHMP 458382/2020 a sp. zn. S-MHMP 453799/2020.
27. Proti tomuto usnesení podala rozklad Pankrácká společnost z. s., který ministr dopravy rozhodnutím ze dne 8. 12. 2021, č. j. MD-32552/2021-510/5, zamítl.
28. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 28. 6. 2021 Ministerstvo dopravy uvedlo, že je třeba vycházet z právní úpravy platné od novely správního řádu provedené zákonem č. 176/2018 Sb. s tím, že systémovou podjatost nelze bez dalšího dovozovat z pouhé skutečnosti, že o žádosti o stavební povolení budou rozhodovat oprávněné úřední osoby Magistrátu hl. m. Prahy jakožto správního orgánu hlavního města Prahy, které vlastní 100 % akcií stavebníka. Vlastnictví samo osobě nemůže být důvodem systémové podjatosti. Ministerstvo s odkazem na ustanovení zákona o drahách, kterými je Magistrát hl. m. Prahy vymezen jako speciální stavební úřad pro stavby dráhy, dovodil, že zákonodárce dává touto úpravou najevo, že

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Šenkerčíková.

rozhodování speciálním stavebním úřadem o speciální dráze (metru) provozované dopravcem vlastněným hlavním městem Prahou za systémovou podjatost nepovažuje, jinak by tento vztah upravil přímo v právních předpisech. Názor, že personální substrát orgánu veřejnoprávní korporace je systémově podjatý již z toho důvodu, že tento orgán veřejnoprávní korporace rozhoduje jako správní orgán ve věcech právnických osob, na něž tato korporace vykonává vliv, je v příkrém rozporu s obecnou konstrukcí státní správy ve věcech drah upravené zákonem o drahách. Ministerstvo odkázalo na názor vyslovený v usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2020 č. j. 1 As 89/2010-119, že při posuzování systémového rizika podjatosti je třeba zohlednit všechny relevantní okolnosti, a to míru odstupu konkrétního úředníka od věci, o které rozhoduje, a od osob, jichž se tato věc týká. Vzhledem k hierarchické struktuře Magistrátu hl. m. Prahy lze mít za to, že možnost ovlivnění úředních osob vykonávajících přenesenou působnost ze strany zástupců samosprávních orgánů, není možná.

29. V další části odůvodnění se ministerstvo zabývalo okolnostmi, které dle názoru Pankrácké společnosti, z .s. svědčily o systémové podjatosti úředních osob Magistrátu hl. m. Prahy. Pro závěr o podjatosti úředních osob nemůže dle ministerstva svědčit to, že oznámení o zahájení řízení bylo vydáno dne 17. 3. 2020, tedy po vyhlášení nouzového stavu. V daném případě bylo řízení zahájeno podáním žádosti stavebníka dne 30. 12. 2019. Ověřování úplnosti žádosti si obecně vyžádá jistou dobu, která je v daném případě vzhledem k charakteru stavby přiměřená. Jak důkaz podjatosti neshledalo ministerstvo ani tvrzení, že stavebník vzal původní žádost, na jejímž základě bylo vedeno stavební řízení v letech 2016 – 2019, zpět. Ustanovení § 45 odst. 4 správního řádu nepředpokládá při zpětvzetí žádosti ingerenci správního orgánu. Ohledně poukazu na zrušení nařízeného jednání a v důsledku toho stanovení krátké lhůty pro uplatnění námitek ministerstvo uvedlo, že účastníci měli pro uplatnění návrhů k dispozici dvouměsíční lhůtu, která není mimořádně krátká a nepředstavuje důkaz podjatosti kterékoliv úřední osoby magistrátu. Pro závěr o podjatosti rovněž nemůže svědčit neprovedení šetření na místě, když správní řád za daných podmínek takový postup umožňuje. Jednání nemohlo proběhnout s ohledem na epidemiologickou situaci. Právo vyjádřit se tímto postupem účastníkům řízení odebráno nebylo. Své námítky mohli uplatnit písemně. Účastníkům byla poskytnuta i dostatečně dlouhá lhůta pro seznámení se se spisovou dokumentací. K problematice neumožnění pořizování kopií dokumentace ministerstvo uvedlo, že k omezení práv nedošlo, neboť Magistrát hl. m. Prahy umožnil získat informace ze spisu úplně, byť některé části spisové dokumentace v kopiích neposkytl. Pro závěr není právně významné ani tvrzení Pankrácké společnosti, z. s. o způsobu vyřízení její žádosti o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb. ve věci výsledků geologického průzkumu úseků metra.
30. K poukazu na informování veřejnosti prostřednictvím médií ministerstvo uvedlo, že sama skutečnost častého informování veřejnosti není důkazem namítané podjatosti. O stavebním povolení nebylo informováno jako o jisté skutečnosti. Úřední osoby zařazené ve speciálním stavebním úřadu v médiích neprohlašovaly, že ve stavebním řízení budou hledět učinit všechny kroky a uplatnit svůj vliv k dosažení realizace. Předmětné stavební řízení není svou délkou nesrovnatelné s jinými stavebními řízeními a nelze tvrdit, že by úřední osoby zvýhodnily toto stavební řízení oproti jiným. Výdaje na vybudování metra jsou veřejnými výdaji a hlavní město Praha v této věci neplní jen roli vlastníka Dopravního podniku. Pouhé sdělení stanoviska veřejné územní korporace systémovou podjatost při výkonu přenesené působnosti nezakládá (viz rozsudek NSS ze dne 2. 3. 2017 č. j. 4 As 219/2016-37). Pokud Dopravní podnik vyhláší veřejné zakázky na provedení určitých prací, nemůže to vést k závěru o oprávněném podání námítky podjatosti úředních osob Magistrátu. Dopravní podnik je subjektem odlišným od města i od Magistrátu hl. m. Prahy.
31. Ministerstvo dále provedlo srovnání s usnesením Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 28. 12. 2020 č. j. MMR-61322/2020-83/20776, ve kterém byla řešena podobná situace, tedy námítka

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Šenkeříková.

systémové podjatosti při výstavbě silničního okruhu kolem Prahy. K tomuto usnesení, které vyslovilo existenci systémové podjatosti, Ministerstvo dopravy uvedlo, že se nejedná o skutkově shodný, resp. podobný případ. Rozdílnost je dána rozdílnou povahou staveb, každý z obou druhů dopravních komunikací je upraven odlišným zvláštním právním předpisem a spadá do působnosti odlišného speciálního stavebního úřadu. V daném případě se jedná o unikátní speciální dráhu. Stavební řízení nemá na trasování liniové dopravní stavby vliv, jelikož trasování vychází z územního rozhodnutí. Navíc při vydávání usnesení Ministerstvo pro místní rozvoj vycházelo z právní úpravy před novelizací § 14 správního řádu provedenou zákonem č. 176/2018 Sb. Na případ posuzovaný nyní lze plně vztáhnout ustanovení § 14 odst. 2 správního řádu. Naopak ve věci linky D pražského metra byla systémová podjatost úředních osob Magistrátu hl. m. Prahy posuzována i Ministerstvem životního prostředí, kde rovněž systémová podjatost shledána nebyla.

32. V rozhodnutí o zamítnutí rozkladu se ministr dopravy ztotožnil s posouzením věci v prvostupňovém rozhodnutí a rozklad zamítl.
33. Hlavní město Praha k námitce vydání rozhodnutí vyloučeným správním orgánem uvedlo, že žalobci při argumentaci systémovou podjatostí nepřihlíží k § 14 odst. 2 správního řádu, který nabyl účinnosti 1. 11. 2018. Argumentace rozhodnutím Nejvyššího správního soudu není přiléhavá, neboť se týká právní úpravy před novelizací správního řádu. Město naopak poukázalo na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 10. 2018 č. j. 4 As 302/2018-55, v němž Nejvyšší správní soud konstatoval, že z veřejných prohlášení politických činitelů nelze automaticky dovozovat podjatost úředníků příslušného úřadu. Daný případ nelze srovnávat a považovat za shodný s případem stavby okruhu Prahy a s rozhodnutím Ministerstva pro místní rozvoj vydaným v tomto řízení. Systémovou podjatost nelze dovozovat způsobem, jak to činí žalobci. Vazba mezi Dopravním podnikem hl. m. Prahy a městem nemůže mít vliv na posuzování míry podjatosti. Žalobci neoznačili žádné konkrétní poznatky, které by nasvědčovaly možné podjatosti. Míra odstupu konkrétního úředníka, který o věci rozhoduje, od osob, jichž se věc týká, zahrnuje celkem 6 stupňů. Uspořádání orgánů samosprávného celku zajišťuje dostatečnou nestrannost, neboť oprávněná úřední osoba není přímo řízena samosprávným orgánem. Navíc město není jádrovým účastníkem řízení, ale pouze účastníkem podle § 27 odst. 2 správního řádu. Vyjádření odkázalo na judikaturu Nejvyššího správního soudu s tím, že v daném případě není dána nadkritická míra systémového rizika podjatosti. Ze správního spisu pak dle města nevyplývá, že by žalobci (fyzické osoby) v rámci řízení vznesli jakékoliv námitky podjatosti. Námitku podjatosti vznesla pouze Pankrácká společnost, z. s., která také podala proti prvostupňovému vyřízení námitek rozklad.
34. Dopravní podnik k námitce, že ve věci rozhodoval vyloučený správní orgán, uvedl, že námitka systémové podjatosti je nedůvodná. Ohledně úplnosti vypořádání námítka podjatosti poukázal na to, že námitku podjatosti vznesla pouze Pankrácká společnost, z. s. O námitce podjatosti bylo rozhodnuto v souladu se zákonem a z hlediska systémové podjatosti byla věc posouzena v souladu s příslušným ustanovením zákona.
35. Podle §14 odst. 1 správního řádu každá osoba bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu (dále jen "úřední osoba"), o níž lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti, je vyloučena ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit.
36. Podle odstavce 2 téhož ustanovení správního řádu úřední osoba není vyloučena podle odstavce 1, pokud je pochybnost o její nepodjatosti vyvolána jejím služebním poměrem nebo pracovněprávním nebo jiným obdobným vztahem ke státu nebo k územnímu samosprávnému celku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Šenkerčíková.

37. V daném případě žalobci namítli nesprávné posouzení námitky systémové podjatosti, když dle jejich názoru se ministr dopravy v rozhodnutí ze dne 8. 12. 2021 namísto vyhodnocení důkazů o nadkritickém riziku systémové podjatosti zabýval eventuální individuální podjatostí konkrétních úředních osob, která namítána nebyla.
38. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 20. 11. 2012, č. j. 1 As 89/2012-144, vyslovil, že rozhoduje-li orgán územního samosprávného celku ve správním řízení ve věci, která se týká zájmu tohoto územního samosprávného celku, je důvodem pochyb o nepodjatosti úřední osoby dle § 14 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, její zaměstnanecký poměr k územnímu samosprávnému celku tehdy, je-li z povahy věci či jiných okolností patrné podezření, že v důsledku tohoto zaměstnaneckého poměru by mohl být její postoj k věci ovlivněn i jinými než zákonnými hledisky.
39. Zákonem č. 176/2018 Sb. pak s účinností od 1. 11. 2018 bylo novelizováno ustanovení § 14 správního řádu, když v odstavci 2 bylo nově upraveno posuzování systémové podjatosti.
40. I když shora citované ustanovení § 14 odst. 2 správního řádu vylučuje podjatost z důvodu služebního či pracovněprávního poměru, nelze mít za nemožné, že při existenci dalších závažných skutečností by mohly být podjaté všechny úřední osoby, které by mohly vystupovat v předmětném řízení o žádosti o stavební povolení pro stavbu trasy I.D metra v Praze, provozní úsek Praha – Nové Dvory.
41. Vzhledem k tomu, že tato novelizace neznamená, že podjatost jednotlivých úředních osob nemůže nastat za obecných podmínek uvedených v § 14 odst. 1 správního řádu, nelze považovat za pochybení, jestliže se Ministerstvo dopravy a následně i ministr dopravy zabývali při rozhodování o vznesené námitce podjatosti i možností individuální podjatosti konkrétních úředních osob.
42. V daném případě měla dle žalobců podjatost označených úředních osob vyplývat z prokázaného mimořádně intenzivního zájmu politického vedení Magistrátu hl. m. Prahy na výsledku řízení a na urychlení začátku výstavby. Takto obecně pojaté podezření dle názoru soudu nemůže představovat skutečnost prokazující mimořádné riziko systémové podjatosti všech označených úředních osob. Při vypořádání námitky podjatosti bylo správními orgány obou stupňů správně přihlédnuto k jednotlivým aspektům, které by mohly být důvodem pro závěr o podjatosti úředních osob. Soud považuje za vhodné připomenout, že v daném případě již bylo pravomocně rozhodnuto o umístění stavby jako takové, v řízení o vydání stavebního povolení pak má mnohem větší prostor řešení konkrétních technických parametrů stavby, které vychází z odborných podkladových studií a jiných technických dokumentů. Žalobci neprokázali, ani netvrdili, že by na úřední osoby byl činěn ze strany vedení města tlak, aby rozhodovaly v rozporu s těmito odbornými (závaznými) stanovisky, aby rozhodovaly na základě neúplné stavební dokumentace. Z obsahu správního spisu nelze dovodit, že by na některou z úředních osob byl činěn nějaký nátlak s příkázáním, jak a kdy má být o žádosti rozhodnuto, a že by se tento nátlak odrazil v postupu této konkrétní úřední osoby při rozhodování o vydání stavebního povolení.
43. Žalobci na podporu správnosti svého názoru poukázali na rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 28. 12. 2020, č. j. MMR-61322/2020-83/2776, jímž toto ministerstvo rozhodlo o podjatosti ředitele Magistrátu hl. m. Prahy v řízení o umístění stavby „Silniční okruh kolem Prahy, stavba 511 Běchovice-dálnice D1“. Při vypořádání této námitky vyšel soud z odůvodnění rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 28. 6. 2021, kde je uvedeno, že rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj posuzovalo podjatost podle právní úpravy platné do 30. 10. 2018. Pro posouzení důvodnosti námitky je rovněž právně významné, že působnost Magistrátu hl. m. Prahy je v případě stavebního povolení pro stavbu metra stanovena zákonem o drahách, kde je v § 57 odst. 1 stanoveno, že hlavní město Praha vykonává přenesenou působnost podle tohoto zákona ve věci dráhy tramvajové, trolejbusové, lanové a

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Šenkerčíková.

speciální dráhy s výjimkou taxativně vyjmenovaných případů, mezi něž daná věc nepatří. Nelze také pominout, že označeným rozhodnutím Ministerstva pro místní rozvoj byla konstatována podjatost ředitele Magistrátu hl. m. Prahy, nikoliv všech úředních osob, které se mohly na rozhodování podílet. I když mezi označenými podjatými osobami byl i ředitel Magistrátu hl. m. Prahy, není z podání žalobců zřejmé, jakým způsobem byl na tuto úřední osobu vyvíjen tlak ze strany obce a jakým způsobem by se tento mohl podílet na zajištění vydání stavebního povolení. Zde lze souhlasit s poukazem na strukturu aparátu Magistrátu hl. m. Prahy.

44. Jestliže bylo ministrem dopravy v rozhodnutí ze dne 8. 12. 2022 poukazováno na specifičnost stavby s tím, že pro rozhodnutí ve věci stavebního povolení je zákonem o drahách dána výlučná příslušnost Magistrátu hl. m. Prahy a že příslušnost nelze delegovat na jiný stavební úřad, toto konstatování je správné ve vztahu k jiným obcím, kterým v přenesené působnosti nepřísluší vykonávat působnosti stavebního úřadu (§ 57 odst. 2 písm. f) zákona o drahách).
45. Pro posouzení důvodnosti námitky podjatosti není z hlediska soudu rozhodné, jakým způsobem byla námitka podjatosti posouzena v jiném případě jiným ministerstvem, neboť jak uvádějí i žalobci, každý případ je třeba posoudit individuálně s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem.
46. Žalobci správnost svého tvrzení, že námitka podjatosti nebyla vyřešena v souladu s právními předpisy, vyvozovali i z toho, jakým způsobem byl magistrátem prošetřen podnět o zahájení stavby před jejím pravomocným povolením. Tato otázka je samostatným žalobním bodem a bude soudem vypořádána v další části rozsudku.
47. Ze všech shora uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že námitka podjatosti vznesená Pankráckou společností, z. s. byla vypořádána v souladu s § 14 správního řádu a nelze mít za to, že stavební povolení bylo vydáno vyloučeným správním orgánem. Soud se ztotožnil s důvody uvedenými v přezkoumávaných rozhodnutích a nepovažuje za účelné opakovat závěry správních orgánů obou stupňů.
48. Žalobci dále tvrdili, že nebylo rozhodnuto o námitkách podjatosti vznesenými prvními třemi žalobci. Jak bylo uvedeno shora, žalobci k výzvě soudu předložili vyjádření k rozkladu Pankrácké společnosti, z.s. proti usnesení Ministerstva dopravy ze dne 10. 9. 2020, č. j. 31/2020-130-SPR o nevyhovění námitce podjatosti. V těchto vyjádřeních shodně uvedli, že *„se ztotožňují se závěrem, že vyloučení osob, u nichž lze vzhledem k určitým skutečnostem pochybovat o jejich nestrannosti z rozhodovacích procesů, je nepochybně univerzálním právním principem a je podstatnou součástí práva na spravedlivý proces, že se ztotožňují s podaným rozkladem...“*
49. Podle § 37 odst. 1 správního řádu podání je úkonem směřujícím vůči správnímu orgánu. Podání se posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak bylo označeno.
50. V daném případě dle názoru soudu nelze předložená vyjádření vyhodnotit podle jejich obsahu jako námitky podjatosti úředních osob Magistrátu hl. m. Prahy. Obsahem těchto vyjádření je pouze souhlas s důvody rozkladu podaného Pankráckou společností, z.s.
51. Proto soud nemá za prokázané tvrzení v žalobě, že o námitce podjatosti nebylo rozhodnuto v plném rozsahu a že z tohoto důvodu je třeba vydané stavební povolení považovat za vydané vyloučeným správním orgánem.
52. Na zákonnost vydaného stavebního povolení nemůže mít vliv ani to, že stavební povolení bylo vydáno krátce poté, kdy byla vyřešena námitka podjatosti.
53. Další námitkou, kterou se soud zabýval, bylo tvrzení žalobců, že stavební povolení je v rozporu s územním rozhodnutím, neboť pilotová stěna na pozemku parc. č. 879/33 v k.ú. Krč podél domu v ul. Kovařicová č. p. 1135 – 1139 zakreslená v projektové dokumentaci ke stavebnímu povolení nebyla obsažena v územním rozhodnutí. Dle žalobců zakres a vyznačení

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Šenkerčíková.

stavebního objektu I.D 13-14 v koordinační situaci ověřené grafické přílohy územního rozhodnutí nezobrazuje pilotovou stěnu a popis tohoto stavebního objektu v souhrnné technické zprávě „zajištění povrchové zástavby“ nespécifikuje, o jakou stěnu jde.

54. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí k této otázce uvedl, že předmětná stěna byla řádně umístěna v potřebných podrobnostech v řízení o územním rozhodnutí. Odkázal na závazné stanovisko Úřadu městské části Praha 4 ze dne 17. 12. 2019, č. j. P4/616079/19/OST/FATU a přezkumné závazné stanovisko Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 5. 1. 2022, č. j. MHMO 9886/2022, kterými je stvrzováno, že ve stavebním řízení je projednáván stejný objekt svým umístěním.
55. Hlavní město Praha poukázalo na to, že splnění podmínek územního rozhodnutí bylo ověřováno stanovisky Úřadu městské části Praha 4 ze dne 17. 12. 2019 a Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 5. 1. 2022. V dokumentaci k územního rozhodnutí je předmětná stěna zakreslena, popis a zakreslení stavebního objektu I.D 13-14 obsahujícího jako jedno z umísťovaných opatření pilotovou stěnu chránící bytový dům Kovařicová č. p. 1135-1139 jsou pro účely umístění těchto opatření naprosto dostatečné. Pro tuto stěnu je v situačním výkresu vyznačený dočasný zábor stanoviště na pozemku parc. č. 879/33 k. ú. Krč.
56. Dopravní podnik k této námitce ve svém vyjádření poukázal na to, že umístění pilotové ochrany vyplývá z příslušných částí ověřené dokumentace pro územní rozhodnutí provozního úseku I.D metra. Pilotová ochrana byla obsažena jako součást stavebního objektu I.D 13-14 Zajištění povrchové zástavby. Stěna je popsána v souhrnné technické zprávě a je vyznačena i ve výkresové části dokumentace. Zakreslení i popis stavebního objektu v dokumentaci k územnímu rozhodnutí odpovídají požadavkům příslušných právních předpisů, zejména vyhl. č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení, veřejnoprávní smlouvy a územního opatření. Účelem územního řízení není posuzování podrobné technické specifikace stavebního záměru a v něm obsažených stavebních objektů. Předmětem tohoto řízení není řešení konkrétní stavby, ale poměry území, do něhož se určitá stavba bude situovat. V daném případě nebylo nutné, aby dokumentace k územnímu rozhodnutí obsahovala podrobný technický popis umísťovaného opatření k zajištění ochrany bytového domu. S ohledem na účel stěny, která slouží jako opatření pro omezení poklesů základu budov v poklesové zóně ražené stanice Olbrachtova, v dokumentaci pro územní řízení nebylo možné navrhnout již konkrétní technické provedení objektu. Absence detailního popisu konkrétního technického řešení nezpůsobuje, že by k umístění takového objektu územním rozhodnutím nedošlo.
57. K této námitce Dopravní podnik dále soudu předložil odborné stanovisko vypracované prof. Ing. Matoušem Hilarem a Ing. Martinem Srbem, autorizovanými inženýry ČKAIT pro obor geotechnika, ve kterém se autoři vyjadřují k souladu povolené stavby s územním rozhodnutím. Součástí tohoto odborného stanoviska je i část výkresové části dokumentace pro územní rozhodnutí, kde je zakreslen stavební objekt I.D 13-14 a dále je citováno znění souhrnné technické zprávy v části týkající se předmětné pilotové stěny. S tímto jsou pak srovnány informace o pilotové stěně uvedené v dokumentaci pro stavební povolení, jedná se opět o údaje uvedené v souhrnné technické zprávě a údaje vyplývající z výkresové části dokumentace. V závěru odborného stanoviska je pak konstatováno, že zanesení pilotové stěny do koordinačních situací dokumentace pro územní rozhodnutí a dokumentace pro stavební povolení je identické, v obou případech byla informace uvedena odkazem na stavební objekt I.D 13-14 Zajištění povrchové zástavby. Informace uvedené v dokumentaci pro stavební povolení jsou podrobnější, což je v souladu s běžným postupem, kdy v jednotlivých stupních projektové přípravy dochází k postupnému upřesňování informací o plánovaném projektu. Způsob zanesení daného opatření do jednotlivých stupňů dokumentace není v české legislativě specifikován. Ochranné pilotové stěny lze zařadit mezi podzemní konstrukce s dočasnou funkcí (během ražby tunelu tyto pilotové stěny omezují propagaci deformací

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Šenkerčíková.

horninového masivu, po dokončení výstavby již nemají žádnou funkci). Způsob uvedení pilotové stěny v dokumentaci pro územní rozhodnutí lze obecně pokládat za standartní.

58. Soud při posuzování shora uvedené námítky vycházel i ze zmiňované souhrnné technické zprávy obsažené v dokumentaci pro územní rozhodnutí, kde je v bodě 6 v části C.C.2 uvedeno, že zajištění povrchové zástavby řeší zajištění základových konstrukcí budov v prostoru nad raženou stanicí. Jedná se o podzemní konstrukce (clony z pilotových stěn, mikropiloty, roznášecí prahy), injektáže a jiná opatření pro omezení poklesů základů budov v poklesové zóně stanice.
59. Soud dále vycházel ze závazného stanoviska Magistrátu hl. m. Prahy odboru stavebního řádu ze dne 5. 1. 2022, č. j. MHMP 9886/2022 sp. zn. S-MHMP 1839431/2021/STR, kterým tento dotčený orgán podle § 149 odst. 7 a § 178 odst. 1 správního řádu potvrdil závazné stanovisko ze dne 17. 12. 2019, č. j. P4/616079/19/OST/FATU, vydané Úřadem městské části Praha 4 odborem stavebním. Vydáním souhlasu stavebním úřadem bylo ověřeno dodržení podmínek platného územního rozhodnutí o umístění předmětné stavby. Stavební úřad ověřil, že v dokumentaci pro stavební povolení byly dodrženy podmínky stanovené rozhodnutím o umístění stavby. V odůvodnění toho závazného stanoviska s odkazem na předložené doklady Magistrát hl. m. Prahy konstatoval, že předmětná pilotová stěna na pozemku parc. č. 879/33 v k. ú. Krč byla obsažena v dokumentaci pro územní rozhodnutí jako součást stavebního objektu I.D 13-14 a rovněž vyznačená ve výkresové části, a to v koordinační situaci SOD 13 výkres D.D.0, číslo přílohy 204. Pilotová stěna byla jako součást záměru umístěna územním rozhodnutím, její specifikace odpovídala rozsahu, obsahu a přiměřené podrobnosti dokumentace pro vydání územního rozhodnutí. Rozpor projektové dokumentace s územním rozhodnutím a tím i nezákonnost vydaného souhlasu nebyl zjištěn.
60. Obecný stavební úřad při vydání souhlasu dle § 15 odst. 2 stavebního zákona ověřuje, zda stavba včetně projektové dokumentace je předložena speciálnímu stavebnímu úřadu v souladu s vydaným rozhodnutím a dokumentací pro územní rozhodnutí, a to v rozsahu umístění stavby, tj. zda je ve stavebním řízení projednáván stejný objekt svým umístěním, hmotou, typem apod. V projektové dokumentaci pro vydání stavebního povolení přiložené k žádosti o souhlas dle § 15 stavebního zákona byla pilotová stěna shodně jako v územním rozhodnutí obsažena ve stavebním objektu SO 13-14 jako součást objektu SOD 13, stanice Olbrachtova.
61. Podle § 111 odst. 1 písm. a) zákona č. 183/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu ve znění pozdějších předpisů (dále jen stavební zákon) stavební úřad přezkoumá podanou žádost a připojené podklady z toho hlediska, zda stavbu lze podle nich provést, a ověří zejména, zda projektová dokumentace je mj. zpracována v souladu s územním rozhodnutím.
62. Podle § 15 odst. 2 stavebního zákona speciální stavební úřady postupují podle tohoto zákona, pokud zvláštní právní předpisy pro stavby podle odst. 1 nestanoví jinak. Povolení pro stavby mohou vydat jen se souhlasem obecného stavebního úřadu příslušného k vydání územního rozhodnutí, který ověřuje dodržení jeho podmínek; souhlas není správním rozhodnutím.
63. V daném případě speciální stavební úřad při posuzování otázky souladu dokumentace předložené se žádostí o stavební povolení vycházel ze stanoviska vydaného Úřadem městské části Praha 4, který byl jako stavební úřad příslušný k vydání rozhodnutí o umístění stavby. Vzhledem k tomu, že souhlas je třeba považovat za závazné stanovisko dotčeného orgánu, postupoval žalovaný v souladu s § 149 odst. 7 správního řádu a vyžádal si od správního orgánu nadřízeného, tj. v daném případě Magistrátu hl. m. Prahy, potvrzení nebo změnu zmiňovaného závazného stanoviska.
64. Na základě shora uvedených skutečností má soud za dostatečně prokázané, že předmětná stěna, která má být podle vydaného stavebního povolení budována na pozemku parc. č. 879/33 v k. ú. Krč byla předmětem vydaného územního rozhodnutí a předložená projektová

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Šenkerčíková.

dokumentace pro stavební povolení je ve shodě s dokumentací pro územní rozhodnutí. Z dokumentace pro územní rozhodnutí je zřejmé, že v souvislosti se stavbou metra byly umístěny i další související objekty za účelem zajištění nadzemní zástavby a že jedno takové opatření mělo být umístěno i u domu v Kovařovicově ulici. Základovou konstrukci domu č. p. 1135 – 1139 bylo třeba zajistit před vlivem výstavby stanice Olbrachtova. Skutečnost, že v dokumentaci k územnímu rozhodnutí není pilotová stěna již konkretizována, neznamená, že nebyla územním rozhodnutím umístěna. Umístěna byla stavba jako celek, včetně objektů k zajištění nadzemní zástavby. Z tohoto důvodu soud shora uvedenou námitku žalobců neshledal jako důvodnou.

65. V další žalobní námitce žalobci nesouhlasili s tím, že ve věci neproběhlo místní šetření a nařízené ústní jednání bylo zrušeno. Dle jejich názoru tento postup ve svém důsledku vedl k tomu, že stavební povolení bylo vydáno bez zjištění potřebného stavu věci, neboť dotčené orgány nemohly v rámci prvostupňového řízení reagovat na námitky vznesené v rámci prvostupňového řízení. Pokud by bylo nařízeno jednání, mohly být tyto námitky vypořádány v rámci tohoto jednání. V napadeném rozhodnutí se žalovaný nevypořádal řádně s odvolací námitkou, že stavební úřad nezná poměry staveniště po celé trase metra, a proto nemělo být upuštěno od místního šetření.
66. Žalovaný se s touto námitkou neztotožnil, poukázal na mimořádné okolnosti, které nastaly po opatřeních vlády v souvislosti s pandemií koronaviru. Účastníkům řízení nebylo znemožněno uplatnění námitek.
67. Hlavní město Praha k této námitce uvedlo, že v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí nebyla námitka zpochybňující znalost stavebního úřadu poměru staveniště vznesená. Nebylo namítáno cokoli souvisejícího s neprovedením ohledání na místě v průběhu stavebního řízení před vydáním prvostupňového rozhodnutí. Ministerstvo poté tedy nemohlo neexistující námitku vypořádat. Neprovedení ústního jednání ve svém důsledku neznemožnilo projednání námitek proti závazným stanoviskům dotčených orgánů.
68. Dopravní podnik ve vyjádření k žalobě k tomuto žalobnímu bodu uvedl, že podle obsahu podaného odvolání (doplnění ze dne 18. 8. 2021) bylo vytýkáno pouze nekonání ústního jednání. Proti vynechání ohledání na místě stavebním úřadem však žalobci v odvolání nic nenamítali. Z tohoto důvodu žalobní tvrzení o nedostatečném vypořádání odvolací námitky není důvodné. Žalovaný neměl pochybnosti o zákonnosti postupu stavebního úřadu při upuštění od místního šetření. Dále Dopravní podnik poukázal na to, že záměr nekonat ohledání na místě a skutečností je odůvodňující stavební úřad uvedl v oznámení o zahájení stavebního řízení ze dne 17. 3. 2020 a následně potvrdil v oznámení o zrušení ústního jednání. Stavební povolení nebylo vydáno bez jistění stavu věci. Stavební úřad disponoval dostatečnou znalostí místních poměrů, což také uvedl v odůvodnění stavebního povolení. Žalovaný, jak bylo již uvedeno, se s touto otázkou nemusel vypořádávat, když nebyla obsahem odvolání. K nekonání ústního jednání Dopravní podnik uvedl, že jeho konání nebylo nezbytné, navíc nebylo zrušeno stavebním úřadem bezdůvodně nebo proto, aby bylo ztíženo žalobcům uplatňování jejich práv. Ke zrušení ústního jednání došlo z důvodu epidemiologického stavu v době, kdy se mělo konat. Po zrušení jednání byly žalobcům poskytnuty dostatečně dlouhé lhůty pro uplatnění námitek a jejich procesní práva tedy nebyla zkrácena. Žalovaný pak v napadeném rozhodnutí tento postup shledal jako správný, s čímž se zúčastněná osoba ztotožňuje.
69. Podle § 112 odst. 2 stavebního zákona od ohledání na místě, popřípadě i od ústního jednání může stavební úřad upustit, jsou-li mu dobře známy poměry staveniště a žádost poskytuje dostatečný podklad pro posouzení navrhované stavby a stanovení podmínek k jejímu provádění. Upustí-li od ústního jednání, určí lhůtu, která nesmí být kratší než 10 dnů, do kdy mohou dotčené orgány uplatnit závazná stanoviska a účastníci řízení své námitky, popřípadě

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Šenkeríková.

důkazy. Zároveň je upozorní, že k později uplatněným závazným stanoviskům, námitkám, popřípadě důkazům nebude přihlédnuto.

70. Ve správním spise je založeno oznámení o zahájení stavebního řízení ze dne 17. 3. 2020, kterým bylo současně oznámeno konání ústního jednání dne 18. 5. 2020. V tomto oznámení je rovněž uvedeno, že od ohledání na místě stavební úřad v souladu s § 112 odst. 2 stavebního zákona upouští, neboť jsou mu dobře známy poměry staveniště a žádost poskytuje dostatečný podklad pro posouzení navrhované stavby a stanovení podmínek k jejímu provádění.
71. Oznámením ze dne 7. 4. 2020 stavební úřad oznámil zrušení ústního jednání v této věci s tím, že vzhledem k mimořádným okolnostem, které nastaly po přijetí usnesení vlády č. 194 ze dne 12. 3. 2020 o vyhlášení nouzového stavu a následujících opatřeních, přistoupil k jinému způsobu projednání žádosti. Účastníci řízení mohou své námitky uplatnit do 30 dnů od doručení tohoto oznámení a ve stejné lhůtě mohou uplatnit svá závazná stanoviska dotčené orgány. Oznámení dále obsahuje poučení účastníků řízení, v jakém rozsahu lze námitky uplatnit, a poučení o tom, že k později uplatněným závazným stanoviskům, námitkám, popř. důkazům nebude přihlédnuto. I v oznámení o zrušení ústního jednání stavební úřad uvedl, že od ohledání na místě v souladu s § 112 odst. 2 stavebního zákona upustil, neboť jsou mu známy poměry v území a žádost poskytuje dostatečný poklad pro posouzení záměru. Jedná se ve velké míře o lokality, kde speciální stavební úřad vykonává státní správu pro místní komunikace I. třídy a tyto lokality jsou mu z úřední činnosti dobře známy. Konkrétně se jedná o komunikace Na Strži, V podzámčí, Sulická, Vídeňská, Zálesí a Novodvorská. Pokud se jedná o zrušení nařízeného ústního jednání, k tomu stavební úřad uvedl, že ke zrušení došlo vzhledem k mimořádným opatřením. Tento postup je v souladu s § 112 odst. 2 stavebního zákona. Současně se zrušením ústního jednání určil novou lhůtu pro uplatnění námitek a závazných stanovisek. V odůvodnění rozhodnutí je popsán průběh nouzového stavu a dalších opatření vydávaných Ministerstvem zdravotnictví a vládou České republiky v souvislosti s pandemickou situací. Opatření přijímaná vládou či Ministerstvem zdravotnictví upravovala omezení pohybu osob, cesty za účelem vyřízení úředních záležitostí zakázány nebyly, byl však omezen chod státní správy. Stavební úřad zajistil kontinuální vedení stavebního řízení ke stavbě a dbal na zachování práv všech účastníků po celou dobu řízení. Fungoval v omezeném režimu a umožnil seznámení se se spisem a následně prodloužil lhůtu k podání námitek a závazných stanovisek oznámením zrušení ústního jednání.
72. Dne 11. 7. 2021 bylo stavebnímu úřadu doručeno odvolání Pankrácké společnosti z. s. a dalších účastníků správního řízení včetně tří žalobců, které bylo označeno jako blanketní odvolání a které neobsahuje žádné odvolací důvody. Toto blanketní odvolání bylo doplněno podáním ze dne 18. 8. 2021. V doplnění odvolání je pod bodem b) namítáno neprojednání návrhu z hlediska ochrany veřejných zájmů, vynechání ústního jednání. V tomto bodě není nekonání místního šetření stavebnímu úřadu vytýkáno. Tento odvolací důvod není v celém textu doplnění odůvodnění odvolání obsažen.
73. Dne 8. 10. 2021 podala Pankrácká společnost z. s. druhé doplnění odůvodnění odvolání, ve kterém rovněž není vznesena žádná námitka ohledně toho, že ve věci nebylo provedeno místní šetření.
74. Ze shora citovaného ustanovení § 112 odst. 2 stavebního zákona vyplývá, že při splnění určitých podmínek není třeba provádět v rámci řízení o stavebním povolení místní šetření. V daném případě stavební úřad v odůvodnění stavebního povolení uvedl, z jakých důvodů neshledal potřebu místní šetření provádět. Žalobci nezpochybují v žalobě důvody, kterými tento postup stavební úřad vysvětlil, tedy že vzhledem k tomu, že je správcem komunikací v daných lokalitách, tak je mu situace na místě dostatečně známa. Jejich námitka, která směřuje proti nedostatečnému vypořádání odvolací námitky ohledně neprovedení místního šetření žalovaným, není v této věci na místě, neboť jak soud zjistil z obsahu podaného odvolání,

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Šenkeríková.

zejména jeho dvou doplnění, takovou odvolací námitku žalobci nevznesli, a proto nelze žalovanému vytýkat, že se s ní nevypořádal.

75. Pokud se jedná o zrušení nařízeného ústního jednání, zde soud přihlédl zejména k důvodu, který je představován epidemiologickou situací v období, kdy ke zrušení došlo. V oznámení o zrušení ústního jednání stavební úřad odkázal na usnesení vlády ČR č. 194 ze dne 12. 3. 2020 o vyhlášení nouzového stavu. Zrušení ústního jednání, při kterém bylo třeba očekávat kontakt více osob, za situace, kdy nebylo jisté, jak dlouho bude trvat epidemie v takovém rozsahu, že bude nutné regulovat pobyt a pohyb osob, se nejeví jak samoúčelné opatření, které mělo znemožnit účastníkům řízení vyjádřit se a vznést námitky při takovém jednání.
76. Ani v případě ústního jednání zákon nepředepisuje povinnost jeho konání. I zde záleží na tom, jaké podklady byly žadatelem poskytnuty a do jaké míry jsou stavebnímu úřadu známy poměry rozhodné pro dané stavební povolení. Žalobcům byl díky stanovení 30denní lhůty poskytnut dostatečný prostor k tomu, aby vznesli své námitky proti podkladům předloženým stavebníkem, což také učinili. Z obsahu správního spisu je zřejmé, že nahlížení do spisu jim bylo stavebním úřadem umožněno. Měli tedy možnost seznámit se s podklady předloženými stavebníkem.
77. S namítaným nekonáním ústního jednání souvisí i námitka žalobců, že nebyly před vydáním prvostupňového rozhodnutí řádně vypořádány jejich námitky proti závazným stanoviskům dotčených orgánů, a proto musely být vypořádány až v rámci odvolacího řízení.
78. Hlavní město Praha ve svém vyjádření poukázalo na to, námitky nemusí být projednávány s dotčenými orgány při ústním jednání. Dopravní podnik pak uvedl, že žalobci nespécifikují, jakých konkrétních námitek proti obsahu závazných stanovisek se pochybení stavebního úřadu mělo týkat. Stavební úřad na vznesené námitky reagoval a způsob vypořádání popsal v odůvodnění stavebního povolení. Žalobci využili oprávnění brojit proti závazným stanoviskům v rámci podaného odvolání. Závazná stanoviska pak byla k odvolacím námitkám přezkoumána nadřízenými orgány postupem podle § 149 odst. 7 správního řádu. Proběhl-li řádným způsobem odvolací přezkum závazných stanovisek, nelze uvažovat o porušení procesních práv žalobců v důsledku čehož by napadené rozhodnutí bylo nezákonné.
79. V souvislosti s touto námitkou považuje soud za potřebné konstatovat, že stavební zákon v části čtvrté (stavební řád) neobsahuje ustanovení, které by stavebnímu úřadu ukládalo povinnost předložit námitky proti závazným stanoviskům příslušným dotčeným orgánům a vyžadovat od nich vyhodnocení námitek před vydáním stavebního povolení. Pro řešení nesouhlasu účastníků řízení s obsahem závazných stanovisek slouží § 149 odst. 7 správního řádu, kdy je v rámci odvolacího řízení nadřízeným orgánem dotčeného orgánu závazné stanovisko přezkoumáno. Postupem stavebního úřadu tedy nedošlo k porušení práv žalobců, kteří své námitky proti konkrétním závazným stanoviskům v odvolání vznesli. Na to pak žalovaný reagoval v souladu se správním řádem a v rámci odvolacího řízení vyžádal u příslušných nadřízených správních orgánů potvrzení či změnu napadeného závazného stanoviska.
80. Další námitka žalobců se týkala toho, že stavba byla nezákonně zahájena před právní mocí stavebního povolení.
81. Předsedkyně Pankrácké společnosti, z. s. podala dne 26. 10. 2021 podnět k prošetření, zda jsou dány důvody pro zahájení řízení o odstranění stavby dle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona. Žalovaný tento podnět zaslal k prošetření stavebnímu úřadu. Stavební úřad provedl kontrolní prohlídku dne 17. 12. 2021 a zjistil, že nešlo o stavbu metra D, ale o geologický průzkum, který nepodléhá stavebnímu povolení. V protokolu ze dne 17. 12. 2021 je uvedeno, že při kontrole vyplynulo, že veškeré provedené a prováděné práce slouží vlastnímu

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Šenkeríková.

geologickému průzkumu. O této skutečnosti zpravil žalovaného ve sdělení ze dne 2. 2. 2022, č. j. MHMP 190143/2022. Žalovaný vypořádal námítky žalobců odkazem na závěry sdělení.

82. Dle žalobců, se žalovaný nevypořádal s odvolacími námítkami směřujícími proti „zjištění“ Magistrátu hl. m. Prahy. Žalovaný nezjistil stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti, a povolil již probíhající stavbu. Žalobci upozornili žalovaného na to, že stavba již byla zahájena, ten se však spokojil s prošetřením oznámení Magistrátem hl. m. Prahy, aniž sám provedl šetření na místě. Oslovení podřízeného správního orgánu není řádným dožádáním k provedení úkonu dle § 13 správního řádu. V odvolacím řízení byl funkčně příslušný žalovaný, protože měl obstarat veškeré podklady nezbytné pro vydání rozhodnutí ve věci. Není možné, aby úkony mající za cíl prověřit zákonnost prvostupňového rozhodnutí prováděl orgán, který toto rozhodnutí sám vydal. Kromě toho z protokolu ze dne 17. 12. 2021, č. j. MHMP 2103733/2021, plyne, že si správní orgán nechal popsat způsob provádění stavby, přesto však neshledal, že by stavba byla zahájena. Nejednalo se ani o geologický průzkum, jak je uvedeno v odpovědi Obvodního báňského úřadu pro území hl. m. Prahy a kraje Středočeského ze dne 21. 2. 2022, zn. SBS 06043/2022/OBÚ-02/1, a odpovědi Českého báňského úřadu ze dne 18. 2. 2022, zn. SBS 06002/2022/ČBÚ-23. Stavebník stavební práce na stavbě zahájil.
83. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že se nejednalo o zahájení stavby, nýbrž o uskutečnění geologického průzkumu. Žalovaný v návaznosti na podněty oslovil příslušný stavební úřad (Magistrát hl. m. Prahy) k prošetření, zda stavba nebyla prováděna bez stavebního povolení. Magistrát věc prošetřil a žalovaného o výsledcích zpravil. Nespokojenost žalobců s výsledky šetření není důvodem pro to, aby se domáhali opětovného provedení šetření žalovaným.
84. Dopravní podnik k tomu ve svém vyjádření uvedl, že podněty dle § 129 odst. 2 stavebního zákona vyřizuje stavební úřad příslušný k zahájení řízení o odstranění předmětné stavby. Ve věci týkající se stavby dráhy je dle § 15 odst. 1 stavebního zákona příslušný speciální stavební úřad, jímž je dle § 7 zákona č. 266/1994 Sb., o drahách (dále jen „zákon o drahách“), drážní správní úřad. Dle § 54 odst. 2 ve spojení s § 57 odst. 3 zákona o drahách vykonává působnost drážního správního úřadu pro stavby speciálních drah vymezených v § 3 odst. 1 písm. f) zákona o drahách (mj. pro metro) obec, v jejímž územním obvodu se nachází speciální dráha. Pro stavbu pražského metra je proto příslušným stavebním úřadem Magistrát hl. m. Prahy. Žalovaný nepřebírá v důsledku devolutivního účinku odvolání rozhodovací pravomoc stavební úřadu, která není předmětem řízení napadeného odvoláním. Žalovaný postupoval v souladu se zákonem, jestliže vyhodnocení podnětu neformálně přípisem postoupil věcně a místně příslušnému správnímu orgánu. Ten využil své pravomoci dle § 132 odst. 2 stavebního zákona a provedl kontrolní prohlídku míst, na kterých probíhal geologický průzkum.
85. Dopravní podnik poukázal na výsledek kontrolní prohlídky provedené Magistrátem hl. m. Prahy obsažený v protokolu č. j. MHMP 2103733/2021 ze dne 17. 12. 2021. Magistrát zjistil, že nešlo o stavbu bez stavebního povolení, ale o geologický průzkum, a ve sdělení ze dne 2. 2. 2022, č. j. MHMP 190143/2022), jehož adresátem byl mj. žalovaný, uzavřel, že neshledal důvod pro zahájení řízení o nařízení odstranění stavby dle § 129 stavebního zákona.
86. Dopravní podnik doplnil, že dle zákona o geologických pracích není k provedení geologického průzkumu zapotřebí žádného zvláštního povolení orgánu veřejné správy, ale jsou uskutečňovány na základě projektu geologických prací schváleného objednatelům dle § 6 odst. 1 zákona č. 62/1988 Sb., o geologických pracích (dále jen „geologický zákon“). To platí i v případě provádění vrtů s délkou nad 30 m pro jiné účely než k činností uvedeným v § 2 a § 3 zákona č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti.
87. Žalobci tvrdili, že se žalovaný nevypořádal s námítkou směřující proti kontrolní prohlídce provedené Magistrátem hl. m. Prahy. Žalobci byli přesvědčeni, že žalovaný nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a povolil již prováděnou stavbu. Žalobci upozornili žalovaného na to, že stavba již byla zahájena. Žalovaný se plně spokojil s prošetřením ze

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Šenkerčíková.

strany Magistrátu hl. m. Prahy, aniž sám provedl šetření na místě. Takto nemohl postupovat na základě devolutivního účinku odvolání. Nešlo o geologický průzkum, protože k němu nebylo vydáno povolení.

88. Podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona nařídí stavební úřad odstranění stavby vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí vyžadovaného stavebním zákonem nebo bez opatření nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nahrazující anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena.
89. Podle § 15 odst. 1 písm. b) stavebního zákona působnost stavebního úřadu, s výjimkou pravomoci ve věcech územního rozhodování, vykonávají u staveb drah orgány vykonávající státní správu na uvedených úsecích podle zvláštních právních předpisů (dále jen "speciální stavební úřady").
90. Podle § 7 odst. 1 zákona o drahách je speciálním stavebním úřadem pro stavby dráhy drážní správní úřad.
91. Podle § 54 odst. 2 zákona o drahách vykonávají působnost drážních správních úřadů v rozsahu stanoveném tímto zákonem též obce v přenesené působnosti.
92. Podle § 57 odst. 1 zákona o drahách hlavní město Praha vykonává přenesenou působnost podle tohoto zákona ve věci dráhy tramvajové, trolejbusové, lanové a speciální dráhy.
93. K námitce nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí soud předně uvádí, že zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-76).
94. To však není případ napadeného rozhodnutí. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí srozumitelně vysvětlil, proč byl podnět prošetřován Magistrátem hl. m. Prahy. Konstatoval, že postoupil podnět k prošetření předmětné stavby stran jejího provádění bez stavebního povolení příslušnému stavebnímu úřadu. Nejednalo se o dožádání dle § 13 správního řádu. Žalovaný obdržel od stavebního úřadu sdělení o tom, že úřad neshledal důvody pro zahájení řízení o nařízení odstranění stavby podle § 129 stavebního zákona. Žalovaný uzavřel, že pouhý nesouhlas žalobců se závěry stavebního úřadu nezakládá žalovanému v odvolacím řízení povinnost opětovně provádět šetření. Napadené rozhodnutí je přezkoumatelné. Městský soud se proto k námitce žalobců zabýval tím, zdali žalovaný zjistil stav věci podle § 3 správního řádu.
95. Řízení o odstranění stavby zahajuje z moci úřední dle § 129 odst. 2 ve spojení s § 15 odst. 1 písm. b) stavebního zákona a § 7 odst. 1 zákona o drahách speciální stavební úřad zvaný drážní správní úřad, kterým je v případě speciální dráhy metra dle § 54 odst. 2 ve spojení s § 57 odst. 1 zákona o drahách Magistrát hl. m. Prahy. Žalovaný nebyl příslušný k zahájení řízení o odstranění stavby, pročez postupoval dle § 42 správního řádu a podnět postoupil Magistrátu hl. m. Prahy. Kvůli nepřislušnosti žalovaného k vedení řízení o odstranění stavby nešlo o dožádání dle § 13 odst. 1 správního řádu. Žalovaný naložil s podnětem v souladu s příslušnými ustanoveními stavebního zákona.
96. Magistrát provedl dne 17. 12. 2021 kontrolní prohlídku na zařízení staveniště VO-OL podél ulice Na Strži a na zařízení staveniště PAD4 na křižovatce ulic Budějovická – Na Strži, při níž zjistil, že se jednalo o geologický průzkum uskutečňovaný za účelem získání potřebných informací o geologické stavbě a geotechnických vlastnostech horninového prostředí v místech budoucí stavby metra; a veškeré součásti stavby odpovídaly povaze stavby jako geologického průzkumu. Stavební úřad sepsal o těchto zjištěních protokol č. j. MHMP 2103733/2021 ze dne 17. 12. 2021.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Šenkeríková.

97. Magistrát hl. m. Prahy shrnul výše popsaná kontrolní zjištění ve sdělení ze dne 2. 2. 2022, č. j. MHMP 190143/2022, které zaslal žalovanému. Žalovaný sdělení Magistrátu hl. m. Prahy použil jako podklad pro vydání napadeného rozhodnutí dle § 50 odst. 1 správního řádu. Jde o projev spolupráce v zájmu dobré správy dle § 8 odst. 2 správního řádu. Sdělení Magistrátu hl. m. Prahy je založeno na výstupech kontrolní prohlídky. Výpovědní hodnota tohoto podkladu není snížena tím, že jej vypracoval správní orgán, který vydal prvostupňové rozhodnutí. Žalovanému proto nelze vytknout, že nepojal důvodnou pochybnost ohledně skutkového stavu popsaného ve sdělení a neprovedl vlastní šetření na místě. Žalovaný zjistil skutkový stav nad důvodnou pochybnost.
98. Na tom nic nemění ani to, že odvolání má dle § 89 odst. 1 správního řádu devolutivní účinek. Devolutivní účinek neznamená, že si odvolací orgán musí obstarat nové podklady pro rozhodnutí o odvolání. Devolutivní účinek značí pouze to, že o odvolání rozhoduje nejbližší nadřízený správní orgán, nestanoví-li zákon jinak. Rozsah dokazování před odvolacím správním orgánem je v první řadě určen spornými okolnostmi týkajícími se předmětu řízení, jež musí být postaveny nad důvodnou pochybnost ve smyslu § 3 správního řádu. Jsou-li některé skutečnosti nepochybné, správní orgán je nadále nedokazuje (nálezný Ústavního soudu ze dne 24. 2. 2004, sp. zn. I. ÚS 733/01).
99. Zpráva primátora hl. m. Prahy zveřejněná na Facebooku může sice ve čtenáři vyvolat dojem, že práce na metru D již započaly, ale sama o sobě nezakládá důvodnou pochybnost ohledně povahy předmětných prací. Geologický průzkum nesměřuje bezprostředně ke stavbě; dle § 2 odst. 3 geologického zákona zahrnuje účelově zaměřené geologické práce, jimiž se zkoumá území v podrobnostech přesahujících geologický výzkum. Za tímto účelem byla umístěna dočasná zařízení staveníšť geologického průzkumu v předmětné lokalitě. Pokud by stavebník chtěl využít již hotové konstrukce ostění tunelu pro stavbu tunelů metra D, pak by se jednalo o novou investiční akci vyžadující povolení. To však doposud nenastalo.
100. Uskutečnění geologického průzkumu nevylučují ani odpovědi Obvodního báňského úřadu pro území hl. m. Prahy a kraje Středočeského ze dne 21. 2. 2022, zn. SBS 06043/2022/OBÚ-02/1, a Českého báňského úřadu ze dne 18. 2. 2022, zn. SBS 06002/2022/ČBÚ-23. Dle § 6 odst. 1 geologického zákona se geologické práce, kam náleží dle § 2 odst. 1 písm. a) a odst. 3 geologického zákona také geologický průzkum, uskutečňují na základě objednatel schváleného projektu geologických prací. Projekt geologických prací neschvaluje orgán veřejné správy ve správním řízení či jiném procesu (VÍCHA, Ondřej. *Zákon o geologických pracích. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2020, komentář k § 6). Chybějící povolení báňského úřadu proto není vadou. Je podstatné, že si stavebník k umístění dočasných zařízení staveníšť geologického průzkumu opatřil územní souhlas vydané Úřadem městské části Praha 4.
101. Městský soud má za to, že žalovaný nepochybil, jestliže v odvolacím řízení neprovedl vlastní šetření, ale spokojil se s výsledky šetření stavebního úřadu uvedenými ve sdělení ze dne 2. 2. 2022, č. j. MHMP 190143/2022. Vlastní stavba nezapočala před právní mocí stavebního povolení; jednalo se o geologický průzkum. Žalobní námitka není důvodná.
102. V další části žaloby se žalobci vymezovali vůči jednotlivým závazným stanoviskům, zejména nesouhlasili s posouzením dopadu stavby na životní prostředí. Soud předesílá, že závazné stanovisko představuje specifický a kvalifikovaný podklad, který zcela zásadním a závazným způsobem předurčuje a ovlivňuje výrok na něj navazujícího rozhodnutí správního orgánu. V případě závazných stanovisek se ani neuplatňuje zásada volného hodnocení důkazů podle § 50 odst. 4 správního řádu. Rozhodující správní orgán proto nemůže posoudit odbornou stránku stanoviska ve smyslu její správnosti, neboť to by popíralo samotný smysl závazných stanovisek. Nerespektuje-li stavební úřad při vymezování podmínek pro umístění či provádění stavby závazné stanovisko dotčeného orgánu, postupuje v rozporu s § 149 odst. 1 správního řádu. Nicméně správní orgán, který řízení vede, je oprávněn (a povinen) zabývat se úplností,

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Šenkerčíková.

určitostí a srozumitelností závazného stanoviska, jakož i tím, zda se správní orgán příslušný k vydání závazného stanoviska nedopustil zjevného skutkového nebo právního pochybení (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu 31. 5. 2016, č. j. 4 As 17/2016 – 44).

103. Žalobci označili jako nedostatek závazných stanovisek, zejména ohledně ochrany ovzduší, skutečnost, že při povolování stavby a vydávání závazných stanovisek nebylo přihlédnuto k tomu, že rubaninu je možné vyvážet raženými tunely a následně po železnici. Takové řešení by podle žalobců znamenalo mnohem menší zátěž pro území, kudy bude probíhat odvoz rubaniny nákladními automobily. Tato námitka se vztahuje zejména k závazným stanoviskům Úřadu městské části Praha 4 a Úřadu městské části Praha 12, která byla změněna rozhodnutími Magistrátu hl. m. Prahy.
104. Žalobci poukázali na to, že podle uvedených závazných stanovisek jsou z hlediska ochrany ovzduší sledované látky těsně pod limitem, a proto měly dotčené správní orgány požadovat odvoz rubaniny tunelem na železnici, aby nedošlo k nadlimitnímu znečištění prachem a dalšími látkami z provozu nákladních automobilů. Přezkum těchto závazných stanovisek provedl Magistrát hl. m. Prahy jako podjatý orgán. Ani v těchto revizních stanoviscích není řešena otázka odvozu rubaniny po železnici, což by přispělo k ochraně ovzduší. Dle žalobců pro tento způsob dopravy byly v daném případě dány podmínky. Dotčené orgány mohou při ochraně veřejného zájmu stanovit podmínky včetně druhu dopravy, popř. vydat negativní závazné stanovisko. Odvolací námitka nebyla dle žalobců řádně vypořádána, revizní závazná stanoviska jsou nepřezkoumatelná, neboť neřeší požadavek odvozu rubaniny po železnici.
105. Žalovaný ve vyjádření k žalobě k této otázce poukázal na to, že způsob odvozu rubaniny souvisí s požadavkem žalobců na přezkum rozhodnutí EIA a že Pankrácká společnost se procesu EIA účastnila a připomínky ke způsobu požadované dopravy rubanina neveznesla. Dopad odvozu rubaniny prostřednictvím nákladních automobilů byl zohledněn při výběru zhotovitele stavby a při návrzích odvozových tras k deponiím zemin nebo zpětným zásypům.
106. Hlavní město Prahu jako zúčastněná osoba k této problematice uvedlo, že Magistrát hl. m. Prahy se zabýval námitkami žalobců při přezkumu závazných stanovisek Úřadů městských částí Praha 12 a Praha 4 a že způsob posouzení námitky popsal v odůvodnění svých revizních závazných stanovisek. Posoudil řešení navržené projektovou dokumentací jako souladné se zákonem o ochraně ovzduší a vymezil k němu odpovídající podmínky. Odůvodnil, proč prosazovaný odvoz rubaniny tunelem po železnici nemůže být součástí posuzovaného stavebního záměru. Změna závazných stanovisek je dle § 149 odst. 7 správního řádu možná a důvod, aby žalovaný zrušil prvostupňové stavební povolení z důvodů změny závazných stanovisek, v daném případě nebyl dán.
107. Dopravní podnik ve vyjádření k tomuto žalobnímu bodu uvedl, že odůvodnění revizních závazných stanovisek jsou úplná a Magistrát hl. m. Prahy v nich reagoval na námitky uplatněné v odvolání proti stavebnímu povolení. Požadavek odvozu rubaniny z území čistě podzemí cestou nevezšel ani z procesu EIA. V daném řízení bylo posuzováno řešení navržené projektovou dokumentací, které navrhuje odvoz rubaniny z prostoru zařízení staveniště. K tomuto řešení byly stanoveny podmínky s tím, že při jejich dodržování lze záměr v jeho posuzované podobě z hlediska ochrany ovzduší považovat za přijatelný. Orgány ochrany ovzduší nemohly v závazném stanovisku z vlastní iniciativy stanovit podmínku zcela jiného způsobu dopravy rubaniny než je navržený v dokumentaci pro stavební povolení. Vyhodnotili dotčený orgán, že záměr při stanovení podmínek odpovídá zákonnému hledisku, resp. nezasahuje nad přípustnou míru do chráněného veřejného zájmu, vydá souhlasné závazné stanovisko, a to i tehdy, pokud by teoreticky existovala z hlediska dotčeného veřejného zájmu lepší alternativa. V daném případě je navrhovaná stavební činnost považována za dočasný stacionární zdroj znečištění ovzduší. V závazných stanoviscích dotčené orgány shledaly tuto činnost přípustnou za stanovených podmínek. S odvozem rubaniny nákladními automobily

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Šenkeříková.

počítá i stanovisko EIA. Způsob, jakým se Magistrát hl. m. Prahy v revizních závazných stanoviscích vypořádal s odvolací námitkou, je plně přezkoumatelný a souladný s právními předpisy. Změna závazných stanovisek neznamená důvod pro zrušení stavebního povolení a vrácení věci stavebnímu úřadu. Zásada dvojinstančnosti nebyla porušena. Účastníci řízení měli možnost se ke změněnému závaznému stanovisku vyjádřit, čehož žalobci využili a své vyjádření k této otázce žalovanému předložili. Revizní závazná stanoviska plnila roli zákonného podkladu pro vydání napadeného rozhodnutí.

108. Ve správním spise, který byl soudu žalovaným předložen, je založeno rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odboru ochrany prostředí ze dne 20. 12. 2021 č. j. MHMP 2089031/2021 sp. zn. S-MHMP 1840122/2021, kterým bylo změněno závazné stanovisko Úřadu Městské části Praha 4 ze dne 6. 9. 2019 č. j. P4/318221/19/OŽPAD/STAN/St z hlediska ochrany ovzduší tak, že závazná část stanoviska týkající se této oblasti byla změněna v rozsahu podmínek souhlasu. Změnu závazného stanoviska Magistrát hl. m. Prahy odůvodnil tím, že rozsáhlá stavební činnost může dočasně kvalitu ovzduší na území města negativně ovlivnit. Závazné stanovisko bylo vydáno k vlastní stavební činnosti jako stacionárnímu zdroji neuvedenému v příloze č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší. Dle rozptylové studie předložené s projektovou dokumentací dočasným zdrojem emisí v období výstavby bude vlastní prostor staveniště a pohyby nákladních aut. Rozptylová studie vyhodnotila nejméně příznivou situaci, která může v průběhu stavebních prací nastat. Studie počítá s odhadnutým počtem jízd nákladních automobilů na daných trasách a s tím, že bude využívána staveništní technika. Aby nedocházelo k vícenásobnému překročení imisních limitů, než které toleruje legislativa, rozptylová studie navrhla opatření, při jejichž dodržování by měl být imisní limit dodržen. Závazné stanovisko Úřadu Městské části Praha 4 s rozptylovou studií nepracovalo a jím formulované povinnosti jsou obecné a neodpovídají rozsahu mimořádné výstavby. Magistrát hl. m. Prahy tedy nahradil původní podmínky závazného stanoviska novými konkrétnějšími podmínkami pro stavební činnost. Jedná se o komplexní soubor podmínek, které řeší nejen zdroje prašnosti na staveništi, ale i požadavky na emisní parametry použitých nákladních vozidel a nesilničních pojízdných strojů. Stanovené podmínky zajistí zmírnění vlivů navržené stavební činnosti na kvalitu ovzduší v dotčeném území na přijatelnou úroveň. Rozptylová studie představuje dostatečný podklad pro posouzení vlivů stavební činnosti. Od vydání závazného stanoviska Úřadu městské části Praha 4 a zpracování rozptylové studie došlo v území ke zlepšení imisní situace. Zatížení území hl. m. Prahy benzo (a) pyrenem je způsobeno i dálkovým přenosem částic ze Středočeského kraje. Protože imisní zatížení částicemi benzo (a) pyrenem je specifické, má být k imisnímu limitu této látky ve smyslu § 12 odst. 1 zákona o ochraně ovzduší ze strany správních orgánů při vydávání závazných stanovisek jen přihlíženo. V rámci pražského regionu se jedná spíše o nižší úroveň imisní zátěže, imisní limit je překračován cca na 25 % území města. Z hlediska koncentrací této znečišťující látky tedy Magistrát hl. m. Prahy neshledal překážku, proč by navržené stavební práce nemohly v lokalitě proběhnout. K tvrzenému úbytku zeleně v dotčeném území Magistrát hl. m. Prahy v odůvodnění revizního závazného stanoviska uvedl, že rozsah kácení dřevin je předmětem samostatných správních řízení. Přestože k redukci zeleně v dotčeném území dojde, z hlediska sledovaného imisního zatížení území nebude mít tento úbytek zeleně zásadní vliv. U stanice Olbrachtova se v okolí nachází množství jiné a stavbou nedotčené vzrostlé zeleně (západně od ulice Kovařovicova). Přímé vlivy staveniště na nejbližší obytnou zástavbu jsou maximálně eliminovány stanovenými podmínkami. Odvoz rubaniny z území čistě podzemní cestou není součástí posuzovaného záměru. Není zřejmé, zda by takové řešení bylo technologicky možné, navíc takový požadavek nevzešel ani z procesu EIA. V řízení bylo posuzováno konkrétní řešení navržené projektovou dokumentací.
109. Rozhodnutím Magistrátu hl. m. Prahy, odboru ochrany prostředí ze dne 20. 12. 2021 č. j. MHMP 2102542/2021 sp. zn. S-MHMP 1840107/2021 bylo změněno závazné stanovisko

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Šenkeříková.

Úřadu městské části Praha 12 ze dne 9. 12. 2012, č. j. P12 30317/2019/OŽP/Hr, které obsahuje závazná stanoviska na úseku ochranu ovzduší, ochrany vod a odpadového hospodářství. Z hlediska ochrany ovzduší bylo původní závazné stanovisko změněno nově stanovenými podmínkami. Odůvodnění této změny je shodné z předcházející změnou závazného stanoviska Úřadu Městské části Praha 4.

110. Namítaná závazná stanoviska byla vydána v rámci řízení o žádosti stavebníka o vydání stavebního povolení. V souladu s § 110 odst. 2 písm. c) stavebního zákona stavebník spolu se žádostí předložil závazná stanoviska úřadů městských částí jako dotčených orgánů v oblasti ochrany ovzduší. Jak bylo již uvedeno ve vyjádřeních k podané žalobě, je třeba při posuzování důvodnosti této námítky vycházet z toho, že řízení o povolení stavby je řízením návrhovým, a proto i závazné stanovisko dotčeného orgánu je vždy vydáváno pouze k obsahu podané žádosti a předložené dokumentace. V daném případě tedy byly hodnoceny skutečnosti vyplývající z projektové dokumentace pro stavební povolení. Mimo jiné také bylo vycházeno z vypracované studie, kterou předložil stavebník a která se po odborné stránce zabývá dopady stavební činnosti podle parametrů, které lze z projektové dokumentace dovodit. V této souvislosti považuje soud za potřebné zdůraznit, že žalobci proti výchozím stanoviskům žádné námítky nevznášeli a ani v žalobě nevznáší. Vychází v podstatě z názoru, že souhlasné stanovisko nemělo být vydáno, jestliže zde existuje možnost dopravy, která by méně zatěžovala okolí z hlediska dopadu na ovzduší. Takovýto přístup však není možný, neboť existence výhodnějšího řešení neznámá, že podmínky, které byly stanoveny závaznými stanovisky Magistrátu hl. m. Prahy nezaručí dostatečnou ochranu veřejného zájmu na tom, aby limity nebyly překračovány, případně byly překračovány v rozsahu, se kterým právní předpisy počítají.
111. Pokud žalobci namítali, že v důsledku změny závazných stanovisek úřadů městských částí závaznými stanovisky Magistrátu hl. m. Prahy mělo být stavební povolení zrušeno a věc vrácena stavebnímu úřadu k novému rozhodnutí, s touto námitkou se soud neztotožnil. Žalovaný postupoval v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu, když před vydáním napadeného rozhodnutí dal možnost seznámení se s podklady rozhodnutí a vyjádření se k nim, čehož žalobci také využili. Zvolený postup neznámá porušení zásady dvojinstančnosti řízení, když žalovaný v souladu s § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu změnil prvostupňové rozhodnutí tak, že jeho součástí se staly podmínky stanovené v závazných stanoviscích Magistrátu hl. m. Prahy v rozhodnutích ze dne 20. 12. 2021. V daném případě nejsou dány žádné okolnosti, které by změnu prvostupňového rozhodnutí vylučovaly a jak bylo již uvedeno shora, byla respektována práva účastníků řízení vyjádřit se k podkladům, tedy i k nově stanoveným podmínkách v závazných stanoviscích Magistrátu hl. m. Prahy.
112. V tomto rozsahu soud námítky žalobců neshledal jako důvodné.
113. Dalším závazným stanoviskem, proti kterému směřovaly námítky žalobců, je rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 10. 1. 2022, č. j.: MZP/2021/500/2767, sp. zn.: ZN/MZP/2021/500/515, kterým bylo potvrzeno závazné stanovisko Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 18. 9. 2019, č. j. MHMP 188 0152/2019. V tomto rozhodnutí se ministerstvo zabývalo konkrétně bodem 5.B) přezkoumávaného závazného stanoviska - dotčení krajinného rázu, bodem 5.C) – zásah do významného krajinného prvku, bodem 8 – ochrana vod. Vzhledem k žalobním námitkám se soud dále zabýval problematikou zásahu do krajinného rázu, zejména otázkou rozsahu kácení dřevin.
114. K hodnocení zásahu stavby metra do krajinného rázu ministerstvo uvedlo, že v úvahu připadají nadzemní části metra. Další navazující vlivy na krajinný ráz se dle projektové dokumentace nepředpokládají. Začlenění výstupů ze stanic metra neovlivní krajinný ráz. Ministerstvo poukázalo na hodnocení krajinného rázu v projektové dokumentaci EIA a závazné stanovisko Magistrátu hl. m. Prahy vydané k územnímu řízení. Vzhledem k obecnosti

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Šenkeříková.

námítky proti závaznému stanovisku Magistrátu hl. m. Prahy ministerstvo zkonstatovalo, že závazné stanovisko bylo vydáno orgánem k tomu příslušným a obsahuje předepsané náležitosti. Hodnotí vliv stavby na přírodní, kulturní a historickou charakteristiku dotčeného místa s tím, že v místě záměru se nebude jednat o takový zásah, který by byl nad únosnost pozměněné urbánní krajiny velkoměsta. Výškové parametry stavby nenaruší okolní zástavbu a krajinu. Proti těmto závěrům žalobci nebrojí.

115. S problematikou zásahu do krajinného rázu souvisí námítky žalobců proti řešení otázky povolování kácení dřevin. Pokud se jedná o ochranu dřevin rostoucích mimo les, zde lze vycházet z přezkumného závazného stanoviska Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 20. 12. 2021, kterým bylo změněno závazné stanovisko Úřadu městské části Praha 4 ze dne 6. 9. 2019. Magistrát hl. m. Prahy se k této problematice vyjádřil tak, že úřady městských částí mohou vydávat závazná stanoviska ke kácení dřevin rostoucích mimo les kolidujících se stavebním záměrem na základě § 8 odst. 6 zákona č. 114/1992 Sb. pro účely územních řízení zahájených po 1. 1. 2018. V daném případě se povoluje kácení dřevin rostoucích mimo les rozhodnutími vydanými v samostatných správních řízeních. Za této situace je třeba vyjádření Úřadu městské části Praha 4 k rozsahu kácení dřevin považovat za sdělení, které upozorňuje stavebníka na potřebu ochrany zachovávaných dřevin při vlastní stavební činnosti. Není tedy vadou, že nestanoví konkrétní vymahatelné podmínky ochrany dřevin. Přezkum takového sdělení nadřízenému orgánu nepřísluší.
116. V Průvodní zprávě k dokumentaci ke stavebnímu povolení je v části 7 hodnoceno splnění podmínek EIA a územního rozhodnutí pro stavební řízení. V rámci bodů 7.3 a 7.4 jsou uvedena opatření k omezení nepříznivých vlivů na životní prostředí. Pokud se týká kácení dřevin rostoucích mimo les, povolení ke kácení mělo být podle podmínek územního rozhodnutí součástí žádosti o stavební povolení. Jak uvedl žalovaný v napadeném rozhodnutí, úprava této podmínky je přípustná, neboť nemůže dojít ke kácení bez povolení a pokud by takové povolení nebylo vydáno, neměl a nemohl by stavebník provádět stavební činnost. Následné úpravy jsou řešeny v části dokumentace - - sadové úpravy. Zásahů do lokalit se týká rovněž část dokumentace – zásady organizace výstavby. V technické zprávě je k likvidaci porostů (bod 15.5) uvedeno, že v dokumentaci pro stavební povolení byl upřesněn dendrologický průzkum, ve kterém jsou vyznačeny dřeviny, které bude nutné odstranit, a dřeviny, které je možno v blízkosti stavby zachovat. Dotčené parkové plochy budou po ukončení stavby obnoveny. Kácená zeleň bude částečně nahrazena výsadbou u jednotlivých stanic, případně náhradní výsadbou. Technická zpráva uvádí, že tato problematika je podrobně řešena částmi dokumentace B17 a E2.02. Část 11. Technické zprávy se týká rozsahu náhradní výsadby a ozelenění, v této části jsou uvedeny parametry výsadby a její provedení.
117. Z uvedených skutečností dle názoru soudu vyplývá, že vliv stavby na jednotlivé složky životního prostředí byl v průběhu řízení posouzen příslušnými správními orgány v dostatečném rozsahu. Pokud se týká názoru žalobců, že kácení dřevin nebylo omezeno na nezbytně nutnou míru, k tomu je třeba uvést, že žalovaný správně poukázal na to, že povolování kácení dřevin rostoucích mimo les probíhá v samostatných řízeních, ve kterých jsou rozhodnutí vydávána k tomu příslušným správním orgánem, který je odlišný od stavebního úřadu. V důsledku provádění stavební činnosti nedojde pouze ke kácení dřevin, ke kterému je třeba povolení. Stavební činností budou jistě zasaženy i další plochy nacházející se v trase stavby či v jejím blízkém okolí. Tyto otázky jsou řešeny v projektové dokumentaci tak, aby byly respektovány podmínky vyplývající z územního rozhodnutí či EIA.
118. V souvislosti s touto problematikou považuje soud za potřebné poukázat na značnou obecnost tvrzení žalobců. V žalobě neoznačují konkrétní místa, kde má dojít k neodůvodněnému kácení dřevin. Základní rozsah lokalit je dán územním rozhodnutím, a pokud se jedná o jednotlivé dřeviny, zde věc bude posuzována a rozhodována příslušným správním orgánem, který je odlišný od stavebního úřadu. Oprávněnost názoru žalobců, že Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Šenkerčíková.

změna podmínky ve věci termínu, kdy má mít stavebník příslušné povolení ke kácení (při podání žádosti o stavební povolení x před provedením samotného kácení), představuje nesprávné řešení a nerespektování dříve stanovených podmínek, nelze bez dalšího akceptovat. Názor žalobců, že vydané stavební povolení umožní stavebníkovi domoci se snáz povolení ke kácení, není podložen žádnými konkrétními důkazy. Rovněž tak při posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí nelze vycházet z tvrzení žalobců, že dokumentace ke stavebnímu povolení obsahuje nesprávné a neproveditelné údaje ohledně náhradní výsadby a následných sadových úprav. I když je v dokumentaci předjímán určitý rozsah kácení, je třeba vycházet z toho, že správní orgán příslušný k vydání povolení ke kácení není touto dokumentací vázán a bude vycházet z konkrétní situace na místě s přihlédnutím k nutnosti kácení. Rozsah povolení je tedy oprávněně zvážit tento příslušný správní orgán v samostatném řízení.

119. S ohledem na shora uvedené skutečnosti soud dospěl k závěru, že hodnocení provedená v přezkoumávaných závazných stanoviscích jsou dostatečná a že žalobci svá obecná tvrzení neprokázali konkrétními skutečnostmi.
120. Žalobci dále vyslovili nesouhlas s posouzením věci Hygienickou stanicí hl. m. Prahy a následným přezkumným stanoviskem Ministerstva zdravotnictví. V této části se námitky částečně kryjí s již vypořádanými námitkami, soud považuje za vhodné pro lepší přehlednost zopakovat jejich vyhodnocení.
121. Hygienická stanice hl. m. Prahy (dále jen „Hygienická stanice“) vydala dne 3. 10. 2019 na základě žádosti stavebníka souhlasné závazné stanovisko č. j. HSHMP 41147/2019 k projektové dokumentaci stavebního záměru, v němž stanovila konkrétní podmínky týkající se hluku a vibrací ze stavby. Správní orgán vydal na základě tohoto závazného stanoviska prvostupňové rozhodnutí. Vzhledem k obsahu podaných odvolání si žalovaný dle § 149 odst. 7 správního řádu vyžádal potvrzení nebo změnu závazného stanoviska Hygienické stanice od jí nadřízeného správního orgánu, tj. Ministerstva zdravotnictví. Ministerstvo vydalo dne 14. 1. 2021 revizní závazné stanovisko č. j. MZDR 41183/2021-9/OVZ (dále jen „revizní závazné stanovisko“), jímž potvrdilo závazné stanovisko Hygienické stanice.
122. V této části žaloby se žalobci zaměřili na dopad výstavby pilotové stěny na dům v Kovařovicově ulici. Žalobci nesouhlasili s organizací práce, která povede k překračování hygienických limitů hluku, a to zejména v noci. Je v organizačních možnostech stavebníka, aby hlučné stroje v noci nepoužíval a denní práci naplánoval tak, aby nepracovalo více hlučných strojů najednou. Stavebník by navíc měl kolem staveniště postavit protihlukové stěny. Není žádoucí, aby vytěžený materiál odvážely nákladní automobily, protože nákladní doprava zvýší hluk, prašnost a zatížení pozemních komunikací. Rubanina by měla být odvezena tunelem přímo na železnici. Podmínka písm. n) závazného stanoviska předpokládá, že provoz překračující zákonné limity bude povolen, namísto toho, aby stanovila konkrétní požadavky na ochranu před hlukem. Žalovaný nechrání veřejný zájem na ochraně lidského zdraví před hlukem a upřednostňuje pohodlí stavebníka. Závazné stanovisko předpokládá, že dodržení hlukových mezí bude zajištěno výměnou oken a balkónových dveří, ale stavebník nepředložil dohodu s vlastníky nemovitostí týkající se tohoto zásahu. Z tohoto důvodu bylo závazné stanovisko nezákonné.
123. Dle žalobců revizní závazné stanovisko nepřihlédlo k tomu, že kácení dřevin bylo odůvodněno ve výkresech nezakreslenou převrtávanou pilotovou stěnou. Vykácením této zeleně dojde ke změně šíření hluku ze staveniště, protože její funkce spočívá v pohlcování a stínění hluku. Akustická studie s touto okolností nepočítá. Ministerstvo zdravotnictví mělo následky úbytku zeleně zohlednit při posuzování šíření a clonění hluku. Ministerstvo na str. 34 revizního stanoviska uvedlo, že překračování hluku nebude řešeno na stavbě, ale dotěsněním nebo výměnou oken a obstaráním pravomocného časově omezeného povolení nadlimitní hlukosti. Ministerstvo vyšlo vstříc stavebníkovi na úkor ochrany veřejného zdraví. Na téže

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Šenkerčíková.

straně ministerstvo k organizaci dopravy konstatovalo, že stavební řízení je návrhové a ministerstvo nemůže požadovat jiný než navržený způsob dopravy. Dle žalobců je v kompetenci dotčených orgánů ve formě závazného stanoviska požadovat splnění určitých podmínek chránících dodržení limitů hluku. Zahájení správního řízení na návrh neznamená, že žalovaný musí návrhu bez dalšího vyhovět. Ministerstvo pouze zopakovalo znění závazného stanoviska Hygienické stanice v části týkající se požadavku na neprůzvučnost oken a ostatních odvolacích námitek, aniž by samo vyhodnotilo správnost řešení navrženého stavebníkem. Ministerstvo zdravotnictví vůbec nepřezkoumalo závazné stanovisko Hygienické stanice. Žalovaný tyto okolnosti nevzal před vydáním napadeného rozhodnutí v potaz.

124. Žalovaný ve vyjádření k žalobě shrnul způsob provedení stavby a doplnil, že závazné stanovisko Hygienické stanice pracuje s hodnotami odpovídajícími nejneprůzvučnějšímu stavu v okamžiku nejhlučnější fáze uskutečňování stavebního záměru současně na všech staveništích. Žalovaný upozornil, že byla navržena technická protihluková opatření v podobě plného oplocení staveniště, nebo protihlukových clon. Pokud by navzdory technickým a organizačním opatřením nebylo možné zajistit dodržení hygienických mezí v chráněném venkovním prostoru staveb, pak by bylo zapotřebí zajistit dodržení těchto limitů v chráněném vnitřním prostoru staveb. U objektů vymezených akustickou studií je třeba před zahájením stavby prověřit neprůzvučnost stávajících okenních prvků. Okna s nedostatečnou neprůzvučností bude nutné před zahájením výstavby dotěsnit, nebo uskutečnit jiné úpravy na fasádě.
125. Hlavní město Praha ve vyjádření k tomuto bodu žaloby uvedlo, že námitka žalobců ohledně zpracování závazného stanoviska Hygienické stanice vychází z neznalosti metody zjišťování hlukové zátěže dle akustické studie. Pro akustickou studii nebyla existence dřevin při posuzování vlivu stavební činnosti na hlukovou zátěž v okolí významná, neboť tvrzená vegetace dle zjištění zpracovatele nedosahovala takových parametrů, aby sloužila jako případná clona šíření hluku. Město poukázalo na metodiku a postupy při výpočtech, které jsou uvedeny v čl. 7 akustické studie. Z důvodu předběžné opatrnosti se tlumící účinky zeleně v akustických výpočtech zejména ve městech neuvažují, protože nebývá splněna podmínka tří pater zeleně. Akustická studie tudíž přistupovala k akustické situaci v okolí, jako by v lokalitě žádná hluk zmírňující vegetace nebyla. Není tak pravdou, že by akustická studie opomněla „zohlednit kácení dřevin“ v lokalitě.
126. Dopravní podnik upozornil, že orgány ochrany veřejného zdraví nejsou podle zákona č. 258/2000 Sb., kompetentní k doзору s nakládáním s dřevinami, resp. zelení, pročež se ve svých závazných stanoviscích touto otázkou věcně nezabývaly. Konstatoval, že orgány veřejného zdraví, potažmo stavební úřad, vyžadovaly splnění zákonných limitů hluku. Závazné stanovisko Hygienické stanice vyslovilo s posuzovaným záměrem souhlas při splnění celkem 22 podmínek, jež mají zákonnou ochranu veřejného zdraví zaručit. Stěžejní jsou zejména podmínky č. 1 a 2, které ukládají povinnost dodržet zákonné limity akustického tlaku jak ve venkovním, tak vnitřním prostoru. Souhlasné závazné stanovisko bylo vydáno též s ohledem na návrhy konkrétních protihlukových opatření dle akustické studie, tedy sady opatření technické a organizační povahy. V čl. 4 akustické studie se výslovně uvádí, že *„Ve studii jsou stanoveny podmínky pro realizaci stavby, za kterých nebudou překračovány hygienické limity pro hluk ze stavební činnosti pro jednotlivé fáze výstavby.“*
127. Dle Dopravního podniku navíc z akustické studie vyplývá, že modelové výpočty předpokládané hlukové zátěže byly provedeny *„na straně bezpečnosti“*, kdy studie pracovala s nekritičtějším a vysoce nepravděpodobným modelovým scénářem, v němž se negativní hlukové vlivy stavební činnosti extenzivně sčítají. Akustická studie přitom i při těchto předpokladech konstatovala toliko potenciální riziko krátkodobého překročení limitů hlukové zátěže zejména u stavby pilotové ochrany bytového domu v ul. Kovařovicova/Na Strži.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Šenkeříková.

128. Nicméně ani akustická studie či závazné stanovisko Hygienické stanice nedaly žadateli svolení, ani jej nijak nenabádaly, k překročení příslušných limitů hluku. Naopak, v akustické studii bylo výslovné upozornění, že: „*Pokud nebude možné po provedení upřesňujících výpočtů, po výběru dodavatele stavby splnit hygienické limity v období výstavby v denní a noční době, bude muset dodavatel stavby požádat o časově omezené povolení ve smyslu zákona 258/2000 Sb., § 31 v platném znění.*“ Nejde však o nic jiného než o upozornění na zákonný režim předvídaný v § 31 zákona o ochraně veřejného zdraví, který platí bez dalšího. Bez dalšího platí také to, že dokud provozovatel zdroje hluku příslušným povolením nedisponuje, je při své činnosti povinen hygienické limity hluku dodržet. Správní orgán udělí výjimku pouze za splnění zákonných podmínek, kdy v podrobnostech posuzuje mj. žadatelem navržená protihluková opatření, zda jsou dostatečná a odpovídají okolnostem případu. Žalobci tak brojí proti situaci, která je po všech stránkách po právu a předvídaná zákonem, a ke které nemusí vůbec dojít.
129. Dopravní podnik nesouhlasil ani s tvrzením žalobců, že správní orgán a žalovaný upřednostnili pohodlí stavebníka na úkor vlastníků okolních nemovitostí. Závazné stanovisko Hygienické stanice uložilo řadu povinností organizační a technické povahy stavebníkovi, které v žádném ohledu nezavazují vlastníky dotčených nemovitostí. Závazné stanovisko výslovně neuvádí zásahy do okenních prvků mezi podmínkami souhlasu, odkazuje na opatření uvedená v akustické studii, ve které je uvedeno, že tam, kde by nebylo možné po upřesňujících výpočtech zajistit v chráněném venkovním prostoru staveb dodržení hygienického limitu ani s protihlukovými clonami či jinými opatřeními, bude třeba zajistit dodržení hygienického limitu v chráněném vnitřním prostoru staveb. Pro takový případ akustická studie vznáší obecný požadavek na prověření neprůzvučnosti okenních prvků, přičemž jejich konkrétní parametry z hlediska neprůzvučnosti jsou pro jednotlivé dotčené objekty uvedeny v tabulce č. 26 akustické studie. Ta samá tabulka pak uvádí možná opatření stavebníka pro případ negativních zjištění z hlediska neprůzvučnosti, a to dotěsnění či výměnu oken, nebo jiná vhodná opatření. Z akustické studie tudíž neplyne, že by byl jakýkoliv přímý zásah do okenních prvků (utěsnění, výměna) k legálnímu provedení stavby bez dalšího nezbytný. Tím méně, že by jej snad dotčení vlastníci museli snést.
130. Dopravní podnik se vyjádřil také k námitce výrazné hlukové zátěže v důsledku využití nákladních automobilů, přičemž předně podotkl, že není zřejmé, co žalobci považují za výraznou zátěž, jak se např. projevuje v hygienických limitech hluku a v čem konkrétně spatřují porušení právních předpisů s dopadem na veřejný zájem či do práv konkrétních osob; zda se tato zátěž hlukem z dopravy vztahuje k celému záměru liniové stavby nebo pouze k některým stavebním oddílům; zda se váže k dopravě staveništní či mimostaveništní. Dopravní podnik připomněl, že stavebníkovi byla v otázce staveništní i mimostaveništní dopravy uložena řada konkrétních povinností, které zajistí splnění zákonných limitů hluku.
131. Podle § 31 odst. 1 zákona o ochraně veřejného zdraví platí, že pokud při používání, popřípadě provozu zdroje hluku nebo vibrací, s výjimkou hluku z leteckého provozu, nelze z vážných důvodů hygienické limity dodržet, může osoba zdroj hluku nebo vibrací provozovat jen na základě povolení vydaného na žádost této osoby příslušným orgánem ochrany veřejného zdraví. Orgán ochrany veřejného zdraví časově omezené povolení vydá, jestliže osoba prokáže, že hluk nebo vibrace budou omezeny na rozumně dosažitelnou míru. Rozumně dosažitelnou mírou se rozumí poměr mezi náklady na protihluková nebo anti vibrační opatření a jejich přínosem ke snížení hlukové nebo vibrační zátěže fyzických osob stanovený i s ohledem na počet fyzických osob exponovaných nadlimitnímu hluku nebo vibracím.
132. Zhotovitel stavby je povinen provozovat výstavbu v souladu s podmínkami 1 a 2 revizního závazného stanoviska Ministerstva zdravotnictví, které jsou součástí stavebního povolení: 1) hluk ze stavební činnosti nesmí v chráněném venkovním prostoru staveb překračovat hygienické limity akustického tlaku L_{Aeq} 65 dB pro dobu od 7 do 21 hodin, L_{Aeq} 60 dB pro dobu od 6 do 7 hodin a od 21 do 22 hodin a L_{Aeq} 45 dB pro dobu od 22 do 6 hodin; 2) hluk ze
- Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Šenkerčíková.

stavební činnosti nesmí v chráněném vnitřním prostoru staveb překračovat hygienické limity akustického tlaku L_{Amax} 40 dB v denní době a L_{Amax} 30 dB v noční době.

133. Revizní závazné stanovisko odkázalo na akustickou studii, dle níž budou na zařízení staveniště OL2 překročeny hygienické limity v denní době při stavbě pilotové stěny chránící základy domu č. p. 1135-1139, s případným překročením v noční době při zajištění ostění stříkaným betonem. Vzhledem k tomu, že jde o práce, které nelze přerušit, budou v této fázi výstavby na zařízení staveniště OL2 v denní a noční době dojíždět domíchávače betonu. Nejvyšší počet vozidel v čase mezi 22:00 až 6:00 hod. je stanoven na 4 domíchávače betonu v jednom směru. Závazné stanovisko Hygienické stanice přešlo protihluková opatření dle akustické studie. V případě staveniště OL2 jde o stavbu haly nad šachtou s portálovým jeřábem, oplocení staveniště ve výšce 1,8 až 2 metry, v noční době provoz pouze zařízení umístěného u šachty v hale, a ochrana vnitřního prostoru staveb skrze zajištění dostatečné neprůzvučnosti oken.
134. Zhotovitel stavby je s ohledem na předpokládané překročení hygienických mezí povinen si obstarat dočasné povolení k provozu zdroje hluku dle § 31 odst. 1 zákona o ochraně veřejného zdraví. Za tímto účelem musí zhotovitel stavby dle § 31 odst. 2 zákona o ochraně veřejného zdraví v žádosti o povolení mj. uvést důvod překročení hygienického limitu, návrh nadlimitní hodnoty hluku a doby trvání, přehled provedených a navrhovaných protihlukových opatření, rámcový harmonogram jejich provedení, odhad jejich účinnosti a skutečnosti svědčící o omezení hluku na rozumně dosažitelnou míru.
135. Bod 14 podmínek revizního závazného stanoviska ministerstva týkající se povinnosti provozovatele zdroje hluku opatřit si povolení dle § 31 odst. 1 zákona o veřejném zdraví neznámá, že orgán ochrany veřejného zdraví bez dalšího povolí překročení hygienických limitů hluku. Orgán ochrany veřejného zdraví bude v řízení o vydání povolení hodnotit účinnost provedených a navržených protihlukových opatření s ohledem na omezení hluku na rozumně dosažitelnou míru. To obnáší poměřování zájmu na ochraně veřejného zdraví v podobě účinnosti protihlukových opatření a počtu osob zasažených nadlimitním hlukem se zájmem na hospodárném uskutečnění stavebního záměru v podobě nákladů na protihluková opatření. Dojde-li příslušný správní orgán k závěru, že v úvahu připadají opatření zajišťující soulad provedení stavby s hygienickými mezemi hluku, ale stavebník chce bez rozumného důvodu meze překročit, tj. neudělat vše, co po něm lze důvodně požadovat, pak překročení limitů nepovolí. V takovém případě musí zhotovitel stavby dodržet meze akustického tlaku popsané výše. Ustanovení § 31 odst. 1 zákona o ochraně veřejného zdraví brání tomu, čeho se obávají žalobci, tj. aby si stavebník libovolně zvolil nejvýhodnější způsob provedení stavby bez zohlednění dopadů na veřejné zdraví.
136. Ohledně žalobci tvrzeného vhodnějšího plánování stavebních prací soud konstatuje, že práce na pilotové stěně v určitých okamžicích není možné přerušit (a neprovozovat v noci). Nejde o svévolně intenzivnější zásah stavebníka do práv žalobců, ale o postup nezbytný k postavení pilotové ochrany bytového domu v ul. Kovařovicova/Na Strži sloužící k ochraně nemovitostí žalobců. Ačkoli je ochrana veřejného zdraví důležitým veřejným zájmem, nelze ji ve všech případech upřednostnit navzdory nepoměrnému zvýšení nákladů spojených s protihlukovými opatřeními. Vždy je nutné hledat kompromis, což je smysl § 31 odst. 1 zákona o ochraně veřejného zdraví. Žalobci sice nesouhlasili s organizací výstavby, ale nijak nedoložili, že bylo pro stavebníka organizačně možné, aby hlučné stroje v noci nepoužíval a denní práci naplánoval tak, aby nepracovalo více hlučných strojů najednou.
137. Totéž platí o argumentu žalobců, že není žádoucí, aby vytěžený materiál odvážely nákladní automobily, neboť nákladní doprava zvýší hluk, prašnost a zatížení pozemních komunikací. Ohledně dopadu zvoleného způsobu dopravy materiálu bude pojednáno v další části rozsudku. Lze konstatovat, že dopad nákladní automobilové dopravy byl zohledněn při zjišťování, jaké hladiny hluku budou při výstavbě dosahovány. Zvýšení hluku, prašnosti a

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Šenkeríková.

zatížení pozemních komunikací je průvodním jevem realizace téměř každé stavby. Z hlediska soudního přezkumu je dle § 2 soudního řádu správního rozhodující, zda byli žalobci v důsledku zvýšení dopravy nezákonně zkráceni na svých právech. Žalobci však netvrdili překročení hygienických mezí hluku kvůli přepravě rubaniny ze stavby, ale pouze zvýšení prašnosti, přičemž neuvedli míru tohoto zvýšení. Soud proto nebyl s to posoudit, zda šlo o zvýšení v souladu s mezemi hlukového znečištění.

138. Městský soud se taktéž zabýval argumentem, že provozovatel zdroje hluku nesplnil podmínku závazného stanoviska Hygienické stanice, protože nepředložil dohodu s vlastníky nemovitostí týkající se výměny oken a balkónových dveří. Závazné stanovisko Hygienické stanice výslovně neuvádí zásahy do okenních prvků mezi podmínkami udělení souhlasu, odkazuje na opatření uvedená v akustické studii. Z čl. 10 akustické studie vyplývá, že tam, kde by nebylo možné po upřesňujících výpočtech zajistit v chráněném venkovním prostoru staveb dodržení hygienického limitu ani s protihlukovými clonami či jinými opatřeními, bude třeba zajistit dodržení hygienického limitu v chráněném vnitřním prostoru staveb. Pro takový případ akustická studie vznáší obecný požadavek na prověření neprůzvučnosti okenních prvků, přičemž jejich konkrétní parametry z hlediska neprůzvučnosti pro jednotlivé dotčené objekty uvádí v tabulce č. 26. Tato tabulka pak obsahuje možná opatření provozovatele zdroje hluku pro případ nepříznivých zjištění z hlediska neprůzvučnosti, a to dotěsnění či výměnu oken, nebo jiná vhodná opatření. Z akustické studie tudíž neplyne, že by byl jakýkoliv přímý zásah do okenních prvků (utěsnění, výměna) bez dalšího nezbytný k zákonnému provedení stavby. Tím méně, že by jej žalobci museli snést.
139. Dle žalobců bylo revizní závazné stanovisko Ministerstva zdravotnictví nezákonné, protože ministerstvo pouze přejalo závěry závazného stanoviska Hygienické stanice. Akustická studie nezohlednila akustické poměry v místě stavby v důsledku vykácení dřevin a ministerstvo tuto skutečnost nevzalo v potaz. Chybně konstatovalo, že stavební řízení je návrhové a ministerstvo nemůže požadovat jiný než navržený způsob dopravy.
140. Důvod vykácení dřevin nebyl pro posouzení věcné správnosti revizního závazného stanoviska rozhodný. Podstatná byla z tohoto pohledu pouze účinnost těchto dřevin při clonění hluku. Akustická studie nezohlednila při posuzování hlukové zátěže vliv dřevin, neboť vegetace dle zjištění zpracovatele studie nedosahovala takových parametrů, aby mohla sloužit jako clona šíření hluku.
141. Metodika a postupy při výpočtech hluku jsou v podrobnostech upraveny v čl. 7 akustické studie. Čl. 7.1 akustické studie odkazuje na normu ČSN ISO 9613-2 Akustika – Útlum při šíření zvuku ve venkovním prostoru – Část 2: Obecná metoda výpočtu. V Čl. A.1, Přílohy A, této ČSN ISO 9613-2 se výslovně uvádí: *„Porost stromů a keřů zajišťuje malý útlum, ale pouze tehdy, je-li dostatečně hustý, aby úplně uzavřel možnost pohledu podél dráhy šíření, tj. není-li na krátkou vzdálenost skrz porost vidět. Útlum může zajišťovat vegetace v blízkosti zdroje, nebo v blízkosti příjemce, nebo obou (...). Předpokládaný útlum způsobený hustým porostem, jestliže celková délka dráhy porostem je 10 – 20 m, se pohybuje mezi 0,5 až 3 dB.“* Dle České výpočtové metodiky (Metodické pokyny pro výpočet hladin hluku z pozemní dopravy - VÚVA, Brno 1991), na kterou akustická studie odkazuje rovněž v čl. 7 odst. 1, platí, že *„Tlumící účinky zeleně jako samostatného prvku protihlukové ochrany se výrazněji projevují až od souvislých kompaktních pásů o minimální šíři 10 m, v nichž je zastoupeno bylinné, keřové a stromové pásmo.“*
142. Z důvodu předběžné opatrnosti se tlumící účinky zeleně v akustických výpočtech zejména ve městech nezohledňují. Akustická studie proto přistupovala k akustické situaci v okolí stavby, jako by v lokalitě nebyla žádná hluk zmírňující vegetace. Vzhledem k tomu, že dřeviny nezmírnily hluchnost z provádění stavby, musel za tímto účelem stavebník přijmout dostatečná protihluková opatření, což žalobce nikterak nezkracovalo na jejich právech, ale bylo jim ku

prospěchu. Nezohlednění účinků zeleně při vydání revizního závazného stanoviska Ministerstva zdravotnictví proto nepředstavovalo pochybení.

143. Oba správní orgány nemohly v závazných stanoviscích posuzovat způsob nakládání s dřevinami, protože při jejich zpracování vystupovaly jako orgány ochrany veřejného zdraví, nikoli jako orgány ochrany přírody vydávající závazné stanovisko ke kácení dřevin dle § 8 odst. 6 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny.
144. Provozovatel zdroje hluku je povinen ctít meze akustického tlaku stanovené v závazném stanovisku Hygienické stanice, ledaže si obstará dočasné povolení jejich překročení dle § 31 odst. 1 zákona o ochraně veřejného zdraví. Orgán ochrany veřejného zdraví toto povolení nevydá bez dalšího, ale až poté, co žadatel prokáže, že hluk bude omezen na rozumně dosažitelnou míru. Výměna oken nebo jejich dotěsnění jsou možnými řešeními překročení hygienických mezí hluku v chráněném vnitřním prostoru staveb, nikoli výlučnými řešeními.
145. Soud souhlasí s žalobci, že Ministerstvo zdravotnictví se v revizním závazném stanovisku může vyjádřit ke způsobu dopravy a po posouzení jeho dopadů na veřejné zdraví smí po provozovateli zdroje hluku požadovat splnění určitých protihlukových opatření. Ve výkonu své kompetence na úseku ochrany veřejného zdraví není omezeno tím, že stavební řízení je návrhové a stavebník navrhl odvoz rubaniny nákladními auty. Tento nedostatek však sám o sobě nepůsobí nezákonnost revizního závazného stanoviska. Žalobci totiž v odvolání poukazovali na pouhé zvýšení hlučnosti v důsledku nákladní dopravy, nikoli na porušení zákona v podobě překročení hygienických limitů hluku. Zvýšení hluku bez dalšího neznámá, že orgán ochrany veřejného zdraví musí provozovateli zdroje hluku přikázat změnu způsobu odvozu vytěženého materiálu.
146. Ministerstvo v závazném stanovisku nejprve shrnulo rozhodnou pasáž námitek a poté je vypořádalo. Skutečnost, že se ministerstvo plně ztotožnilo se závěry Hygienické stanice, nepůsobí sama o sobě nezákonnost revizního závazného stanoviska. Má-li ministerstvo za to, že závazné stanovisko Hygienické stanice je věcně správné, nemusí při přezkumu vymýšlet vlastní originální argumenty, může odkázat na odůvodnění přezkoumávaného závazného stanoviska. Nejedná se o neprovedení přezkumu (přiměřeně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 9. 2016, č. j. 1 As 287/2015-51, bod 27).
147. Odkaz na stavbu pilotové stěny v revizním závazném stanovisku neznámá, že ministerstvo vycházelo z jiné projektové dokumentace, než která byla ve stavebním spisu a neobsahovala žádnou pilotovou stěnu. V projektové dokumentaci založené ve spisu stavebního úřadu je pilotová stěna zanesena v rámci stavebního objektu I.D-13-14 - Zajištění povrchové zástavby. Ve výkresové části dokumentace pro stavební povolení je stavební objekt I.D-13-14 uveden v koordinační situaci SOD 13 Stanice Olbrachtova, příloha C – 203. Zmínění pilotové stěny nevyovídá o existenci nějaké jiné projektové dokumentace, k níž se žalobci nemohli vyjádřit.
148. Ze všech shora uvedených důvodů neshledal soud námítky žalobců směřující proti závaznému posouzení věci Hygienickou stanicí a Ministerstvem zdravotnictví jako důvodné.
149. Žalobci vyslovili nesouhlas i s posouzením věci Českým báňským úřadem. Jedním z podkladů pro vydání stavebního povolení bylo závazné stanovisko Obvodního báňského úřadu pro území hl. m. Prahy a Kraje Středočeského (dále jen Obvodní báňský úřad) ze dne 17. září 2019, č. j. SBS26618/2019/OBÚ-02/1, kterým tento úřad vydal souhlasné závazné stanovisko k projektové dokumentaci pro stavbu. Toto závazné stanovisko stanovilo náležitosti projektové dokumentace ve smyslu vyhlášky č. 55/1996 Sb., o požadavcích k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a bezpečnosti provozu při činnosti prováděné hornickým způsobem v podzemí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen vyhl. č. 55/1996 Sb.) a uložilo podmínky, které je nutné splnit před realizací stavby samotné. Stavební úřad ve výroku stavebního povolení ve výčtu podmínek uvedl, že budou splněny podmínky závazného

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Šenkerčíková.

stanoviska Obvodního báňského úřadu ze dne 17. 9. 2019 a tyto podmínky vyjmenoval. Mezi podmínkami je výslovně uvedeno, že projektová dokumentace pro provádění stavby musí obsahovat náležitosti ve smyslu vyhl. č. 55/1996 Sb., a to posouzení projektové dokumentace odborným znalcem v souladu s § 28 odst. 2 a náležitosti podle § 16a odst. 3, 4 a 5 této vyhlášky

150. V odvolání proti prvostupňovému stavebnímu povolení odvolatelé namítli, že nesplnění požadavku vyhl. č. 55/1996 Sb. před vydáním stavebního povolení představuje nemožnost posoudit dokumentaci ve fázi, kdy mají účastníci možnost se vyjadřovat. Na stavebním úřadu bylo, aby před vydáním rozhodnutí vyžádal doplnění požadovaných podkladů. Žalovaný věc předložil Českému báňskému úřadu jako správnímu orgánu příslušnému podle § 149 odst. 7 správního řádu k přezkoumání závazného stanoviska vydaného Obvodním báňským úřadem. Český báňský úřad dne 14. 12. 2021 pod č. j. SBS 47188/2021/ČBÚ1 souhlasné závazné stanovisko Obvodního báňského úřadu potvrdil. Český báňský úřad s odkazem na obsah odvolacích námitek uvedl, že shledal postup Obvodního báňského úřadu při vydávání závazného stanoviska jako zákonný. Obvodní báňský úřad upozornil na požadavky vyhlášky a na požadavky na projektovou dokumentaci. Byť stanovil podmínky pro stavbu před její realizací, v závěru uvedl, že podmínky mají být zapracovány jako podmínky stavebního povolení. Český báňský úřad v odůvodnění svého posouzení uvedl „že k vydanému souhlasnému doporučujícímu závaznému stanovisku“ stavebník reagoval tak, že podmínky v něm obsažené zapracoval do projektové dokumentace. Stavební úřad převzal všechny podmínky závazného stanoviska do výroku rozhodnutí o stavebním povolením, čímž se staly platnými a závaznými. Český báňský úřad neshledal důvody pro aplikaci § 149 odst. 8 správního řádu a závazné stanovisko potvrdil.
151. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný k této problematice uvedl, že ve stavebním povolení je uvedeno, že budou splněny podmínky závazného stanoviska Obvodního báňského úřadu a že v rámci dokumentace pro stavební povolení byly stanoveny požadavky na geotechnický monitoring. Geotechnický a hydrogeologický monitoring představuje soubor měření, pozorování a hodnocení zaměřený na sledování a kontrolu reakce horninového prostředí na stavbu tunelů a sledování indukovaných účinků v okolí stavby, a to zejména v zóně poklesů a zóně případných seizmických účinků. Tento monitoring musí být zahájen v předstihu před zahájením stavební činnosti, aby byl zdokumentován původní klidový stav horninového prostředí. Žalovaný vyslovil názor, že v podmínce závazného stanoviska uváděná předložená projektová dokumentace je z hlediska časové posloupnosti jejího zpracování dokumentací pro provádění stavby a ta musí obsahovat náležitosti podle vyhl. č. 55/1996 Sb. Poukázal na to, že stupně projektové dokumentace jsou uvedeny v Příloze 3 a 4 vyhlášky č. 251/2018 Sb., kterou se mění vyhláška č. 146/2008 Sb., o rozsahu a obsahu projektové dokumentace dopravních staveb.
152. Žalobci v podané žalobě zopakovali tvrzení z odvolání, tedy že nebyly splněny požadavky vyhl. č. 55/1996 Sb. a toto nesplnění představuje zásadní nemožnost posoudit dokumentaci před vydáním stavebního povolení, tedy znemožňuje účastníkům řízení vyjádřit se. Odkládání dokumentace v tomto rozsahu až po vydání stavebního povolení nevyplývá z odkládací formule závazného stanoviska, kde je uvedeno, že výše uvedené podmínky budou zapracovány jako podmínky stavebního povolení. Tato formulace se týká podmínek stanovených v závazném stanovisku, nikoli však splnění požadavků na obsah dokumentace. Stavební povolení je nezákonné, neboť bylo vydáno bez nezbytných podkladů. K reviznímu závaznému stanovisku Českého báňského úřadu pak žalobci poukázali na to, že jeho závěr je nesrozumitelný a že řádné posouzení podmínek pro ražbu tunelů je podstatné z hlediska stability území, tedy i ohrožení nemovitosti ve vlastnictví prvních tří žalobců. Vadný posouzení postup znamená zásah do vlastnického práva žalobců.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Šenkerčíková.

153. Žalovaný ve vyjádření k žalobě s odkazem na vyhl. č. 55/1996 Sb. uvedl, že stavební povolení je v souladu se zněním § 28 odst. 2 této vyhlášky. Podmínky Obvodního báňského úřadu ze závazného stanoviska byly převzaty jako podmínky pro budoucí dokumentaci pro provádění stavby.
154. Hlavní město Praha k této žalobní námitce uvedlo, že stavební úřad podmínky stanovené Obvodním báňským úřadem zpracoval jako podmínky stavebního povolení správně tak, že míří do fáze provádění stavby. Předmětné požadavky na obsah projektové dokumentace se musí týkat dokumentace pro provádění stavby. Podmínky jsou citací požadavků stanovených ve vyhl. č. 55/1996 Sb. Z obsahu a systematiky této vyhlášky vyplývá, že požadavky dle § 16a odst. 3, 4 a 5 a § 28 odst. 2 se vztahují k dokumentaci pro provádění stavby, podle které je stavba realizována. Žalobci nerozlišují dostatečně navazující stupně projektové dokumentace a automaticky dovozují, že pojem projektové dokumentace se vztahuje k projektové dokumentaci pro stavební povolení. Vyhl. č. 55/1996 Sb. ani jiný právní předpis nestanoví, že by dokumentace pro stavební povolení měla obsahovat náležitosti dle uvedených ustanovení vyhl. č. 55/1996 Sb. Tato vyhláška je jedním z prováděcích předpisů zákona č. 61/1998 Sb. a zabývá se požadavky k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a bezpečnosti provozu při činnosti prováděné hornickým způsobem v podzemí. Tedy fází samotné realizace podzemních děl, nikoliv jejich přípravou a povolováním. Nepřípadné jsou dle názoru města i námitky směřující proti reviznímu závaznému stanovisku Českého báňského úřadu, které je řádně odůvodněno.
155. Dopravní podnik k této otázce ve vyjádření uvedl, že požadavek žalobců, aby již dokumentace ke stavebnímu povolení, jejíž správnost je ve stavebním řízení ověřována stavebním úřadem a dotčenými orgány, obsahovala náležitosti dle § 16a odst. 3, 4 a 5 a § 28 odst. 2 vyhl. č. 55/1996 Sb. nemá oporu v právních předpisech. Vyhláška hovoří o projektu nebo projektové dokumentaci, ale nespécifikuje, který stupeň projektové dokumentace má na mysli. Výklad vede k závěru, že užívané pojmy se vztahují k projektové dokumentaci pro provádění stavby. Účelem vyhlášky je stanovovat podmínky pro fázi realizace podzemních děl a nikoli pro fázi jejich povolování. Z věcného hlediska jsou náležitosti dle citovaných ustanovení vyhlášky zpravidla těmi, u nichž vyvstává potřeba operativních úprav v důsledku skutečně zjištěných geologických a hydrogeologických poměrů. Rovněž není logické, aby dokumentace pro stavební povolení v době před jejím předložením stavebnímu úřadu a dotčeným orgánům musela být posouzena odborným znalcem. Dokumentace ve stupni pro stavební povolení mohla z báňského hlediska obsahovat a obsahovala vyhodnocení vhodnosti geologických a hydrogeologických poměrů v území. Žádný právní předpis výslovně nestanoví, že by dokumentace ve stupni pro stavební povolení měla obsahovat náležitosti dle uvedených ustanovení vyhlášky. V daném případě se i Český báňský úřad dle názoru Dopravního podniku dostatečným způsobem vypořádal s odvolacími tvrzeními, která směřovala proti závaznému stanovisku Obvodního báňského úřadu, byť některé pasáže nelze považovat za nejlépe vyjádřené. K názoru žalobců, že plnění náležitostí vyhlášky nebude moci být žádným způsobem posouzeno, Dopravní podnik poukázal na kontrolní působnost Státní báňské správy. Současně Dopravní podnik předložil odborné stanovisko vypracované prof. Ing. Matoušem Hilarem a Ing. Martinem Srbem, které se vyjadřuje ke splnění požadavku vyhlášky č. 55/1996 Sb. v souvislosti s projektovou dokumentací. V tomto materiálu dospěli zpracovatelé k závěru, že vyhláška nerozlišuje jednotlivé stupně projektové dokumentace a že vedení podzemního díla je dovoleno jen podle projektu, který zpracoval báňský projektant, jehož odborná způsobilost byla ověřena podle zvláštních předpisů. Vedením podzemního díla je myšlena ražba (výstavba), která je prováděna podle dokumentace pro provedení stavby. Ražba nemůže být prováděna podle dokumentace ke stavebnímu povolení. Dokumentace pro provedení stavby zohledňuje aktuální stav dotčených objektů před zahájením ražby, který je podrobně zjišťován v rámci pasportizace. Toto je účelné provádět až v co nejtěsnějším čase

před zahájením ražeb. Pasportizace je klíčovým podkladem pro zpracování některých náležitostí projektu vyžadovaných vyhláškou. Stanovení přesného technologického postupu provádění podzemního díla s ohledem na zajištění bezpečnosti a stability objektů v dosahu vlivů ražby není možné provést bez znalosti výsledků podrobné pasportizace. Proto v nižších stupních dokumentace není podrobný technologický postup ražeb navrhován.

156. Stavební úřad do výroku stavebního povolení převzal podmínky závazného stanoviska Obvodního báňského úřadu ze dne 17. 9. 2019, mezi kterými bylo jiné požadováno, aby projektová dokumentace pro provádění stavby obsahovala předepsané náležitosti a byla posouzena odborným znalcem, jak to vyplývá z vyhl. č. 55/1996 Sb.
157. Soud se neztotožnil s názorem žalobců, že náležitosti vyžadované vyhl. č. 55/1996 Sb. měla obsahovat již projektová dokumentace ke stavebnímu povolení. Vyhláška č. 55/1996 Sb. se zabývá požadavky k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a bezpečnosti provozu při činnosti prováděné hornickým způsobem v podzemí. Jejím předmětem tedy není stavební činnost jako taková, ale zajištění bezpečnostních požadavků při práci, která je svým charakterem hornickou činností. Jedná se zcela odbornou problematiku. Jeví se jako logické, že náležitosti požadované vyhláškou budou obsaženy v projektové dokumentaci pro provádění stavby. Právo žalobců vyjadřovat se k podkladům pro vydání stavebního povolení nebylo omezeno, posouzení bezpečnosti prováděné hornické činnosti se nijak nevztahuje k namítanému porušení práva na zdravé životní prostředí. Dle názoru soudu nedošlo ani k porušení procesního práva vyjádřit se k podkladům stavebního povolení, které neřeší detailně způsob provádění hornické činnosti. Proto také vyhláška vyžaduje, aby dokumentace k provádění stavby v této části byla vypracována a ohodnocena osobami, které disponují potřebnými znalostmi.
158. Další námitka směřovala proti neprovedení přezkumu závazného stanoviska EIA ze dne 18. 7. 2016.
159. Soud se nejprve zabýval tím, jak bylo posuzování vlivů provedení záměru na životní prostředí upraveno v zákoně č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí). Do 31. 3. 2015 bylo v § 10 odst. 1 zákona č. 100/2001 Sb. stanoveno, že příslušný úřad vydá na základě dokumentace, popřípadě oznámení, posudku a veřejného projednání podle § 9 odst. 9 a vyjádření k nim uplatněných stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí (dále jen "stanovisko") ve lhůtě do 30 dnů ode dne uplynutí lhůty pro vyjádření k posudku.
160. Zákon č. 100/2001 Sb. byl s účinností od 1. 4. 2015 novelizován zákonem č. 39/2015 Sb., kterým bylo mimo jiné do zákona č. 100/2001 Sb. vloženo ustanovení § 9a. Podle § 9a odst. 1 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí příslušný úřad vydá na základě dokumentace, vyjádření k ní podaných, veřejného projednání a posudku závazné stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí (dále jen „stanovisko“) ve lhůtě do 30 dnů ode dne obdržení posudku. Náležitosti stanoviska jsou uvedeny v příloze č. 6 k tomuto zákonu. Podle § 9a odst. 6 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí nejdříve 90 dnů před podáním žádosti o zahájení navazujícího řízení, nejpozději však v den podání žádosti o zahájení navazujícího řízení, předloží oznamovatel příslušnému úřadu, který vydal stanovisko, dokumentaci pro příslušné navazující řízení včetně úplného popisu případných změn oproti záměru, ke kterému bylo vydáno stanovisko, a to v rozsahu části nebo etapy záměru, která je předmětem navazujícího řízení. Příslušný úřad ověří na základě oznámení o zahájení řízení zasláného tomuto úřadu správním orgánem příslušným k vedení navazujícího řízení každý záměr a vydá nesouhlasné závazné stanovisko, jestliže došlo ke změnám záměru, které by

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Šenkerčíková.

mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí, zejména ke zvýšení jeho kapacity a rozsahu nebo ke změně jeho technologie, řízení provozu nebo způsobu užívání. Tyto změny jsou předmětem posuzování podle § 4 odst. 1 písm. g). Jestliže nedošlo ke změnám záměru podle věty druhé, příslušný úřad vydá souhlasné závazné stanovisko. V tomto závazném stanovisku příslušný úřad s přihlédnutím k podkladům podle odstavce 1 určí, které z podmínek stanoviska jsou v důsledku jiných změn záměru neproveditelné, a to případně v součinnosti s příslušnými dotčenými orgány. Pokud nebyly dokumenty podle věty první předány ve stanovené lhůtě, má se za to, že nebyly předány.

161. V daném případě bylo stanovisko EIA vypracováno v roce 2012. V té době se tedy nejednalo podle právní úpravy o závazné stanovisko. Tato právní úprava se stala účinnou až od 1. 4. 2015. Pro zajištění dodržování předpisů EU i v případě těchto nezávazných stanovisek byl respektován požadavek na verifikaci EIA, jak je stanoveno v § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb.
 162. Žalobci uvedli, že žádali o přezkoumání závazného stanoviska z 18. 6. 2016. Podle odůvodnění napadeného rozhodnutí bylo verifikační stanovisko vydáno rozhodnutím ze dne 13. 5. 2020, Magistrát ověřil, že nedošlo ke změnám záměru, které by mohly mít negativní vliv.
 163. V odvolání proti stavebnímu povolení není požadavek na přezkoumání závazného stanoviska ze dne 18. 6. 2016 uveden. Žádost o přezkum závazného stanoviska ze dne 18. 7. 2016 je obsažena až ve vyjádření k podkladům, kterými bylo doplněno odvolací řízení. Požadavek přezkumu závazného stanoviska EIA je odůvodněn množstvím rubaniny dopravované automobily, v žádosti je požadováno prověření možnosti odvozu po trati metra a po železnici.
 164. Žalovaný k tomu uvedl, že se jedná o požadavek na přezkum stanoviska, který byl uplatněn opožděně. Uskutečnění přezkumu by znamenalo zpochybnění pravomocného územního rozhodnutí a ověřovacích stanovisek EIA.
 165. Podle § 149 odst. 7 správního řádu jestliže odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska, vyžádá odvolací správní orgán potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska. Tomuto správnímu orgánu zasílá odvolání spolu s vyjádřením správního orgánu prvního stupně a s vyjádřením účastníků. Pokud nelze závazné stanovisko potvrdit nebo změnit bezodkladně, nadřízený správní orgán potvrdí nebo změní závazné stanovisko nejpozději do 30 dnů ode dne vyžádání jeho potvrzení nebo změny. K této lhůtě se připočítává doba až 30 dnů, jestliže je zapotřebí nařídit ohledání na místě nebo jde-li o zvlášť složitý případ. Po dobu vyřizování věci nadřízeným správním orgánem správního orgánu, který je příslušný k vydání závazného stanoviska, lhůta podle § 88 odst. 1 neběží.
 166. V této věci nebyl požadavek na přezkoumání závazného stanoviska podán v rámci odvolání proti prvostupňovému stavebnímu povolení. Žalovaný tedy nebyl povinen předložit odvolání k přezkumnému závaznému stanovisku Ministerstvu životního prostředí. Pro účely stavebního řízení bylo vypracováno stanovisko ze dne 13. 5. 2020, ve kterém Magistrát ověřil, že nedošlo ke změnám záměru, které by mohly mít negativní vliv.
 167. Jak soud uvedl již shora, jestliže stavebník variantu dopravy rubaniny po železnici nepožadoval a nenavrhol a jím zvolená varianta byla vyhodnocena jako přijatelná, neměl příslušný správní orgán při vypracování stanoviska EIA ani při následném srovnání změn záměru důvod zpracovávat variantu odvozu rubaniny po železnici. Zde je rozhodující, jaké skutečnosti byly uvedeny v záměru stavebníka.
 168. Žalobci mají za to, že zvolené řešení je v rozporu se závaznými podmínkami EIA, kterými bylo stanoveno prověřit s ohledem na zásahy do prvků územních systémů ekologické stability a významných krajinných prvků rozsahu zařízení staveníšť a vhodnost výběru dotčených
- Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Šenkerčíková.

ploch a orientovat se na zachování parametrů vymezeného a schváleného prvku ÚSES. Tuto námitky však nijak nekonkretizují, takže není zřejmé, kde bylo zařízení staveniště zvoleno nevhodně. Soud rovněž v obecné rovině považuje za potřebné konstatovat, že žalobci citované podmínky EIA cílí spíše na etapu vydávání rozhodnutí o umístění stavby. V rámci stavebního řízení pak bylo správními orgány obou stupňů vycházeno ze závazných stanovisek dotčených orgánů příslušných k posuzování otázek ochrany přírody a krajiny. Otázka rozsahu kácení dřevin je v tomto rozsudku řešena samostatně. Soud má za to, že neprovedením přezkumu závazného stanoviska EIA nedošlo k žalobci tvrzenému zásahu do jejich práv. Žalovaný oprávněně vycházel z rozsahu námitek uvedených v odvolání. Žalobci v něm přezkum závazného stanoviska ani stanoviska verifikačního nepožadovali. Jak vyplývá z § 149 odst. 7 správního řádu nadřízenému orgánu je třeba věc předložit pouze tehdy, je-li námitka proti závaznému stanovisku součástí odvolání. Vzhledem k tomu, že v daném případě v době vznesení žádosti o přezkum již lhůta k podání odvolání uplynula, nebylo závazné stanovisko nadřízeného orgánu žalovaným vyžádáno.

169. Žalobci v podané žalobě rovněž namítali nesprávné posouzení vlivu stavby na územní systém ekologické stability (dále ÚSES). Žalovaný se dle jejich názoru nevypořádal s odvolacím bodem, že se stavební úřad nezabýval konkrétními námitkami proti zásahu do ÚSES.
170. Žalovaný k tomu ve vyjádření uvedl, že k zásahu do ÚSES dojde pouze v nezbytném rozsahu, když tato otázka byla řešena jak v územním rozhodnutí, tak projektovou dokumentací pro stavební povolení v části týkající se zásad organizace výstavby, dopravních opatření během stavby a sadových úprav. Podle vyjádření odboru životního prostředí Magistrátu hl. m. Prahy stavba kříží některé nefunkční prvky ÚSES. Zásahy v nich bylo uloženo omezit na nutné minimum. Problematika ÚSES se odráží rovněž v podmínce, že náhradní výsadby je třeba aplikovat převážně v prvcích ÚSES a že sadové úpravy dle dokumentace ke stavebnímu povolení reflektují problematiku ÚSES zakládáním druhově a stanovištně odpovídající zeleně. V případě kácení dřevin příslušný orgán ochrany přírody provádí ohledání na místě a v případě stanice Olbrachtova stavebník částečně omezil svoji žádost a část dřevin před bytovým domem byla ponechána. Stavební práce se provádějí pouze na omezené oplocené ploše
171. Hlavní město Praha ve vyjádření uvedlo, že námitky v tomto směru byly vypořádány v dostatečném rozsahu. Ve stavebním řízení není možné stanovovat plošné podmínky k ochraně ÚSES jako celku. Právní režim územního systému ekologické stability se zakládá v procesu územního plánování a prosazuje se ve fázi územního řízení.
172. Dopravní podnik k problematice ÚSES uvedl, že tento systém je institutem plošné ochrany území, který je podkladem územního plánování. V rámci stavebního řízení nemají stavební úřady působnost pro stanovování podmínek na ochranu ÚSES jako celku. Ve stavebním řízení jsou řešeny jednotlivé konkrétní veřejné zájmy spadající do vrcholového komplexu územního systému. Odvolací námitce, že stavební úřad nenaplnil své kompetence k ochraně ÚSES, nebylo tedy možné přisvědčit. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, proč této odvolací námitce nebylo vyhověno. Napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné.
173. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný k této problematice poukázal na obsah vyjádření vypracovaného Magistrátem hl. m. Prahy, odborem životního prostředí pro účely územního rozhodnutí a vyjádření téhož orgánu ze dne 18. 9. 2019, ve kterém je uvedeno, že *stavba se kříží s prvky ÚSES, že zásahy v nich je třeba omezit na nutné minimum. Následné náhradní výsadby je třeba aplikovat převážně v prvcích ÚSES. Plánované sadové úpravy reflektují problematiku ÚSES zakládáním druhově a stanovištně odpovídající zeleně.* Podmínka územního rozhodnutí, to je minimalizace zásahů do prvků ÚSES, je respektována (Průvodní zpráva, strana 21, zásady organizace výstavby, dopravní opatření během stavby, sadové úpravy).

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Šenkeříková.

174. Podle § 3 odst. 1 písm. a) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č. 114/1992 Sb.) územní systém ekologické stability krajiny (dále jen "systém ekologické stability") je vzájemně propojený soubor přirozených i pozměněných, avšak přírodě blízkých ekosystémů, které udržují přírodní rovnováhu. Rozlišuje se místní, regionální a nadregionální systém ekologické stability.
175. Podle § 4 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb. vymezení systému ekologické stability, zajišťujícího uchování a reprodukci přírodního bohatství, příznivé působení na okolní méně stabilní části krajiny a vytvoření základů pro mnohostranné využívání krajiny stanoví a jeho hodnocení provádějí orgány územního plánování a ochrany přírody ve spolupráci s orgány vodohospodářskými, ochrany zemědělského půdního fondu a státní správy lesního hospodářství. Ochrana systému ekologické stability je povinností všech vlastníků a uživatelů pozemků tvořících jeho základ; jeho vytváření je veřejným zájmem, na kterém se podílejí vlastníci pozemků, obce i stát. Podrobnosti vymezení a hodnocení systému ekologické stability a podrobnosti plánů, projektů a opatření v procesu jeho vytváření stanoví Ministerstvo životního prostředí České republiky (dále jen "Ministerstvo životního prostředí") obecně závazným právním předpisem.
176. Podle § 5 odst. 1 vyhl. č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 114/1992 Sb., plán systému ekologické stability a projekt systému ekologické stability schvalují příslušné orgány územního plánování v územně plánovací dokumentaci nebo v územním rozhodnutí.
177. K problematice ÚSES Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 31. 10. 2013, č. j. 7 AOs 3/2013-30, uvedl, že *vymezení a vytváření systému ekologické stability probíhá v několika fázích. Nejprve dochází k vymezení systému ekologické stability v plánu systému ekologické stability (§ 2 odst. 1 vyhlášky č. 395/1992 Sb.), který je schvalován v územně plánovací dokumentaci (zde v zásadách územního rozvoje). Poté jsou přijímány projekty k vytváření systému ekologické stability, pro něž je podkladem schválená územně plánovací dokumentace nebo plán systému ekologické stability (§ 4 odst. 2 vyhlášky č. 395/1992 Sb.). Ke schválení projektu dochází zpravidla v územním rozhodnutí. Na schválení projektu navazuje další fáze, kterou je již samotná realizace konkrétního projektu – provedení konkrétního opatření, jakým může být změna druhu pozemku, výsadba zeleně, založení remízy či vybudování protierozního opatření.*
178. Ze shora citovaných ustanovení vyplývá, že strategie vztahující se k udržení ekologické stability se nedotýká přímo jednotlivých míst v území, ale zahrnuje úpravu rozsáhlejšího prostoru. Proto jsou jednotlivé projekty podkladem pro územně plánovací dokumentaci, či pro územní řízení, jedná se o celkové hodnocení určitého území. Tomu odpovídá to, že tento institut je prověřován zejména v rámci územního řízení. Ve stavebním řízení se zájmy chráněné v rámci ÚSES promítají do jednotlivých oblastí ochrany přírody a krajiny, ke kterým podávají závazná stanoviska příslušné orgány. Pokud se jedná o posouzení vlivu stavby na jednotlivé oblasti životního prostředí, zde je možné zopakovat, jaká závazná stanoviska byla dotčenými orgány vydána. Žalovaný nebyl tedy povinen se v této věci zabývat vlivem stavby na ÚSES a v odůvodnění napadeného rozhodnutí správně odkázal na to, že vliv stavby na dané území jako celek je posuzován v územním řízení.
179. V daném případě Ministerstvo životního prostředí rozhodnutím ze dne 10. 1. 2022, č. j.: MZP/2021/500/2767, sp. zn.: ZN/MZP/2021/500/515, potvrdilo závazné stanovisko Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 18. 9. 2019, č. j. MHMP 188 0152/2019, bod 5.B vydané podle § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. K hodnocení zásahu stavby do krajinného rázu ministerstvo uvedlo, že v úvahu připadají nadzemní části metra. Další navazující vlivy na krajinný ráz se dle projektové dokumentace nepředpokládají. Začlenění výstupů ze stanic metra neovlivní krajinný ráz. Ministerstvo poukázalo na hodnocení krajinného rázu ve stanovisku EIA a na závazné stanovisko Magistrátu hl. m. Prahy, odboru ochrany prostředí vydané k územnímu řízení. Vzhledem k obecnosti námítky proti závaznému stanovisku

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Šenkerčíková.

ministerstvo konstatovalo, že závazné stanovisko bylo vydáno orgánem k tomu příslušným a obsahuje předepsané náležitosti. Závazné stanovisko hodnotí vliv stavby na přírodní, kulturní a historickou charakteristiku dotčeného místa s tím, že v místě záměru se nebude jednat o takový zásah, který by byl nad únosnost pozměněné urbánní krajiny velkoměsta. Výškové parametry stavby nenaruší okolní zástavbu a krajinu.

180. Pokud se jedná o ochranu dřevin rostoucích mimo les, této problematice se týká přezkumné závazné stanovisko Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 20. 12. 2021, kterým bylo změněno závazné stanovisko Úřadu městské části Praha 4 ze dne 6. 9. 2019. Je třeba zdůraznit, že změna se netýkala této problematiky. Magistrát se vyjádřil tak, že úřady městských částí mohou vydávat závazná stanoviska ke kácení dřevin rostoucích mimo les kolidujících se stavebním záměrem na základě § 8 odst. 6 zákona č. 114/1992 Sb. pro účely územního řízení zahájeného po 1. 1. 2018. V daném případě se povoluje kácení dřevin rostoucích mimo les rozhodnutími vydanými v samostatných správních řízeních. Za této situace je třeba vyjádření Úřadu městské části Praha 4 považovat za sdělení, které upozorňuje stavebníka na potřebu ochrany zachovávaných dřevin při vlastní stavební činnosti. Není tedy vadou, že nestanoví konkrétní vymahatelné podmínky ochrany dřevin. Přezkum takového sdělení nadřízenému orgánu nepřisluší.
 181. V Průvodní zprávě k dokumentaci pro stavební povolení je v části 7 hodnoceno splnění podmínek EIA a územního rozhodnutí pro stavební řízení. V rámci bodů 7.3 a 7.4 jsou uvedena opatření k omezení nepříznivých vlivů na životní prostředí. Pokud se týká kácení dřevin rostoucích mimo les, povolení ke kácení mělo být podle podmínek územního rozhodnutí součástí žádosti o stavební povolení. Jak uvedl žalovaný v napadeném rozhodnutí, úprava této podmínky je přípustná, neboť nemůže dojít ke kácení bez povolení a pokud by takové povolení nebylo vydáno, neměl a nemohl by stavebník provádět stavební činnost. Následné úpravy jsou řešeny v části stavební dokumentace Sadové úpravy. Zásahů do lokalit se týká rovněž část zásady organizace výstavby. V technické zprávě je k likvidaci porostů (bod 15.5) uvedeno, že v dokumentaci pro stavební povolení byl upřesněn dendrologický průzkum, ve kterém jsou vyznačeny dřeviny, které bude nutné odstranit, a dřeviny, které je možno v blízkosti stavby zachovat. Dotčené parkové plochy budou po ukončení stavby obnoveny. Kácená zeleň bude částečně nahrazena výsadbou u jednotlivých stanic, případně náhradní výsadbou. Technická zpráva uvádí, že tato problematika je podrobně řešena částmi dokumentace B17 a E2.02. Část 11. Technické zprávy se týká rozsahu náhradní výsadby a ozelenění, v této části jsou uvedeny parametry výsadby a její provedení.
 182. Z uvedených skutečností dle názoru soudu vyplývá, že vliv stavby na jednotlivé složky životního prostředí byl v průběhu řízení posouzen příslušnými správními orgány v dostatečném rozsahu. Pokud se týká názoru žalobců, že kácení dřevin nebylo omezeno na nezbytně nutnou míru, k tomu je třeba uvést, že žalovaný správně poukázal na to, že povolování kácení dřevin rostoucích mimo les probíhá v samostatných řízeních, ve kterých jsou rozhodnutí vydávána k tomu příslušným správním orgánem, který je odlišný od stavebního úřadu. V důsledku provádění stavební činnosti nedojde pouze ke kácení dřevin, ke kterému je třeba povolení. Stavební činností budou jistě zasaženy i další plochy nacházející se v trase stavby či v jejím blízkém okolí. Tyto otázky jsou řešeny v projektové dokumentaci tak, aby byly respektovány podmínky vyplývající z územního rozhodnutí či EIA.
 183. Žalobci mají za to, že zvolené řešení je v rozporu se závaznými podmínkami EIA, kterými bylo stanoveno prověřit s ohledem na zásahy do prvků ÚSES a významných krajinných prvků rozsahy zařízení stavenišť a vhodnost výběru dotčených ploch a orientovat se na zachování parametrů vymezeného a schváleného prvku ÚSES. Tuto námitku však nijak nekonkretizují, takže není zřejmé, kde bylo zařízení staveniště zvoleno nevhodně. Soud rovněž v obecné rovině považuje za potřebné konstatovat, že žalobci citované podmínky EIA cílí spíše na etapu vydávání rozhodnutí o umístění stavby. V rámci stavebního řízení pak bylo správními
- Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Šenkeríková.

orgány obou stupňů vycházeno ze závazných stanovisek dotčených orgánů příslušných k posuzování otázek ochrany přírody a krajiny. Otázka rozsahu kácení dřevin byla řešena v tomto rozsudku shora.

184. Žalobci namítli, že došlo k zásahu do vlastnického práva k bytům, neboť stavebník neprokázal práva k bytovým jednotkám či smluvní zajištění práva provést stavební úpravy. Stavební povolení mění nemovitost ve spoluvlastnictví žalobců, aniž by k tomu dali souhlas.
185. Žalovaný k tomuto žalobnímu bodu uvedl, že v souvislosti s ochranou vnitřního prostoru staveb bude zkoumáno, jaká opatření je třeba učinit. Je možné, že žádný zásah do nemovitosti nebude potřebný. Situaci bude řešit investor s vlastníky objektu.
186. Hlavní město Praha uvedlo, že vlastníkům nemovitostí nebyly ve stavebním řízení uloženy žádné povinnosti. Stavebním povolením není nařízen zásah do okenních prvků předmětného domu. Navrhovaná opatření nezakládají účastenství žalobců podle § 109 písm. b) stavebního zákona, protože vlastníkům dotčených nemovitostí nebyly ve stavebním řízení uloženy žádné povinnosti. Správní orgány nenařizují zásah do okenních prvků domu Kovařovicova č. p. 1135 – 1139. Odvolací námitku proti závaznému stanovisku Hygienické stanice hl. m. Prahy vypořádalo Ministerstvo zdravotnictví ve svém revizním závazném stanovisku. Pokud se jedná o další odvolací námitky, ty vypořádalo Ministerstvo dopravy tak, že opatření na ochranu před hlukem zajistí investor ve spolupráci s vlastníky objektů a že ochrana chráněného vnitřního prostoru staveb bude v případě nezbytnosti řešena investorem s vlastníky objektu.
187. Dopravní podnik k této námitce uvedl, že opatření zmiňované v akustické studii (výměna oken dotčených bytových domů) není návrhem na uložení povinností spoluvlastníkům domů. Jeho provedení není nezbytné k legálnímu uskutečnění stavebního záměru. Z článku 10 akustické studie vyplývá, že tam, kde by nebylo možné zajistit v chráněném venkovním prostoru staveb dodržení hygienického limitu, bude třeba zajistit dodržení hygienického limitu v chráněném vnitřním prostoru staveb. Pro takový případ akustická studie vznáší obecný požadavek na prověření neprůzvučnosti okenních prvků, jejichž konkrétní parametry z hlediska neprůzvučnosti jsou uvedeny v tabulce č. 26 akustické studie. Tato studie nepočítá s tím, že by vlastníci nemovitostí dotčených imisemi ze stavby měli být správními orgány nuceni strpět dotěsnění či výměnu oken. Z akustické studie neplyne, že by byl přímý zásah do okenních prvků k legálnímu provedení stavby bez dalšího nezbytný, tím méně pak že by jej dotčení vlastníci museli snést. Správní orgány žádnou povinnost strpět zásahy do nemovitosti, tedy do společných částí bytového domu v ulici Kovařovicová v žalobci tvrzeném smyslu neukládají. Jelikož změna stavby bytového domu není dle dokumentace ke stavebnímu povolení součástí navrhovaného stavebního záměru, nemusel Dopravní podnik dokládat souhlasy spoluvlastníků této stavby. Žádný zásah do vlastnických práv žalobců bez jejich souhlasu nehrozí. Žalobcům tedy nepřislušelo postavení účastníků řízení ve smyslu § 27 odst. 1 správního řádu. Spoluvlastníci sousedních pozemků byli účastníky stavebního řízení podle § 109 písm. e) stavebního zákona jako vlastníci sousedního pozemku, kteří mohli být prováděním stavby dotčeni. Měli tedy postavení účastníků ve smyslu § 27 odst. 2 správního řádu. Žádná hmotná ani procesní práva žalobců nebyla postupem správních orgánů v projednávání věci porušena.
188. Z podkladů pro vydané stavební povolení je zřejmé, že z důvodu zajištění ochrany vnitřního prostoru staveb před nadměrným hlukem má být prověřena zvuková propustnost oken v dotčených nemovitostech a v případě potřeby má být přistoupeno k úpravě, která by zajistila lepší protihlukovou ochranu. Z podmínek stavebního povolení nevyplývá, že vlastníci bytových jednotek (spoluvlastníci společných prostor) jsou povinni umožnit takové úpravy. Pokud by k úpravám oken mělo dojít, dělo by se tak vždy po domluvě a s jejich souhlasem. K tvrzenému nedostatku, že bez souhlasu vlastníků dojde ke změně nemovitosti v jejich spoluvlastnictví, je třeba uvést, že soud toto porušení práva neshledal. Pokud by mělo dojít

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Šenkeříková.

k zásahům do budovy za účelem zajištění ochrany vnitřního prostoru staveb před nadměrným hlukem, jednalo by se o soukromoprávní vztah mezi vlastníky bytových jednotek a stavebníkem. Ze stavebního povolení nelze žádné povinnosti umožnit zásahy do nemovitosti dovodit.

189. Žalobci v žalobě uvedli, že jim stavební úřad neposkytl všechny požadované kopie dokumentů a že žalovaný se námitkou na porušení jejich práv v této oblasti nezabýval.
190. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že účastníkům řízení byly kopie dokumentů vyhotovovány. Pokud to ne bylo s ohledem na technické vybavení možné, bylo jim umožňováno, aby si pořídili kopie vlastními prostředky.
191. Hlavní město Praha poukázalo na to, že z obsahu podání žalobců je zřejmé, že byli s obsahem projektové dokumentace seznámeni.
192. Dopravní podnik uvedl, že Pankrácká společnost z. s. nedoložila k požadavku na pořízení kopie požadovaných částí projektové dokumentace souhlas podle § 168 odst. 2 stavebního zákona. Přesto účastníkům řízení bylo umožněno pořizování kopií jejich vlastními záznamovými zařízeními.
193. Podle § 38 odst. 1 správního řádu účastníci a jejich zástupci mají právo nahlížet do spisu, a to i v případě, že je rozhodnutí ve věci již v právní moci (§ 73). Není-li účastník zastoupen, může spolu s účastníkem nahlížet do spisu i jeho podpůrce.
194. Podle odstavce 4 téhož ustanovení s právem nahlížet do spisu je spojeno právo činit si výpisy a právo na to, aby správní orgán pořídil kopie spisu nebo jeho částí.
195. Podle § 168 odst. 2 stavebního zákona vedení spisové služby a nahlížení do spisu se řídí ustanoveními správního řádu a zvláštního právního předpisu. Kopii dokumentace stavby stavební úřad poskytne, pokud žadatel předloží souhlas toho, kdo dokumentaci pořídil, případně souhlas vlastníka stavby, které se dokumentace týká. V odůvodněných případech lze usnesením odepřít nahlížení do vybraných částí dokumentace u staveb důležitých pro obranu státu, staveb civilní ochrany a bezpečnosti, popřípadě z důvodů ochrany osob a jejich majetku.
196. Tradiční oprávnění nahlízejícího pořizovat si ze spisu výpisy je správním řádem rozšířeno o právo obracet se na správní orgán, aby nahlízejícímu pořídil kopie ze spisu, a to jednotlivých listin, částí spisu, či celého spisu. Takové kopie (typicky fotokopie) si může nahlízející, má-li vlastní techniku, pořizovat i sám. To platí i tam, kde by zákon např. stanovil, že správní orgán kopie ze spisu nepořizuje.
197. Jestliže zájemce o pořízení kopie části dokumentace nepředložil souhlas autora dokumentace, nebyl správní orgán povinen mu kopii pořizovat. V takovém případě si mohl kopii pořídit vlastním záznamovým zařízením. Žalobci v rámci této žalobní námitky neuvádí, jaké konkrétní části dokumentace jim nebyly pořízeny. Také neoznačili žádnou listinu, s jejímž obsahem jim bylo úplně znemožněno se seznámit. Nelze nepřihlédnout k vysvětlení, že stavební úřad nedisponuje takovým technickým vybavením, které by mu umožnilo v některých případech požadovanou kopii zhotovit. Za této situace má soud za to, že právo žalobců seznámit se s obsahem podkladů pro rozhodnutí a vyjadřovat se k nim nebylo porušeno. Z obsahu jejich vyjádření lze dovodit, že měli k dispozici potřebné informace pro uplatňování práv účastníků řízení.
198. Žalobci za porušení svých procesních práv označili to, že neměli možnost se před vydáním prvostupňového rozhodnutí vyjádřit ke všem podkladům, když jim nebylo oznámeno ukončení shromažďování podkladů a spisový materiál byl po poslední výzvě k seznámení se s podklady doplňován. Bylo jim tedy znemožněno uplatnění námitek před vydáním prvostupňového rozhodnutí.

199. K této námitce žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že výzva k seznámení s podklady rozhodnutí byla stavebním úřadem vydána dne 7. 4. 2020 a účastníci byli upozorněni, kdy lhůta pro seznámení končí. V dalších výzvách ze dne 20. 11. 2020 a 27. 4. 2021 nebyli účastníci upozorněni na konec lhůty pro seznámení a vydání rozhodnutí ve věci, ale tím účastníci nebyli omezeni v možnosti podávat další námitky. V odvolacím řízení byl § 36 odst. 3 správního řádu plně dodržen.
200. Hlavní město Praha ve svém vyjádření k této problematice uvedlo, že poslední výzva byla vydána dne 27. 4. 2021 a do okamžiku vydání stavebního povolení dne 30. 6. 2021 nebyly do spisu žádné nové rozhodné podklady založeny. Žalobci po doručení poslední výzvy do spisu nahlíželi a ani sami nenamítají, že by se s nějakým podkladem neměli možnost seznámit.
201. Dopravní podnik ve svém vyjádření uvedl, že výzva k seznámení se se shromážděnými podklady byla vydána dne 7. 4. 2020. Poté následovaly další 2 výzvy, neboť došlo k doplnění podkladů pro rozhodnutí o žádosti. Po výzvě ze dne 27. 4. 2021 již další podklady do spisu založeny nebyly. Po tomto datu se s obsahem spisu seznámila žalobkyně Mgr. Eva Napoleao dos Reis a zástupce Pankrácké společnosti z. s. Stavební povolení bylo vydáno dne 30. 6. 2021. Žalobci měli dostatečný prostor pro to, aby se s poklady pro rozhodnutí seznámili a vyjádřili se k nim. Z výzvy ze dne 27. 4. 2021 lze dovodit, že stavební úřad měl shromážděny veškeré podklady pro rozhodnutí. Pokud měli žalobci za to, že podklady jsou neúplné, měli se k této věci vyjádřit a sdělit, jaké další podklady by dle jejich názoru měly být ještě opatřeny. S ohledem na závěry jednání mezi Dopravním podnikem a některými účastníky řízení, kteří nebyli srozuměni s výstavbou stanice Olbrachtova, muselo být zřejmé, že ke zpětvzetí žádosti o stavební povolení v rozsahu tohoto stavebního oddílu nedojde. Tvrzené znemožnění námitek proti kácení dřevin u domu v Kovařovicově ulici nemá oporu v obsahu správního spisu, neboť otázka kácení dřevin před tímto domem byla předmětem celé řady námitek, jež žalobci v průběhu stavebního řízení v prvním stupni vznášeli a jež stavební úřad vypořádal. V souvislosti s touto námitkou Dopravní podnik poukázal na to, že v době vydání poslední výzvy, tj. 27. 4. 2021, již uplynula lhůta, ve které bylo možné podávat námitky tak, jak byla stanovena ve výzvě ze dne 7. 4. 2020. Zjištěné formální vady v textu výzev nemohly způsobit nezákonnost stavební povolení.
202. Je pravdou, že v poslední výzvě ze dne 27. 4. 2021 není výslovně uvedeno, že shromáždění podkladů bylo ukončeno a že se stavební úřad o žádosti o stavební povolení chystá rozhodnout. Soud však souhlasí s názory vyslovenými žalovaným a zúčastněnými osobami, že žalobci nebyli neposkytnutím této informace nijak zkráceni na svém právu vyjadřovat se k předloženým podkladům, případně navrhopvat jejich doplnění. Žalobci v žalobě pak nekonkretizovali doklady, které měly být po 27. 4. 2021 doplňovány a kterým jim nebylo možno se vyjádřit. Pokud se týká problematiky rozsahu kácení dřevin a rozsahu stavby jako takové, k tomu je třeba uvést, že otázka rozsahu kácení dřevin byla žalobci řešena a bylo na ní reagováno příslušnými dotčenými orgány. Rozsah stavby jako takové byl dán již územním rozhodnutím. K tvrzenému porušení práv žalobců dle názoru soudu nedošlo.
203. Na základě všech shora uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
204. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobci úspěch neměli a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly. Pokud se jedná o zúčastněné osoby, zde soud vyšel z § 60 odst. 5 s.ř.s. a dospěl k závěru, že jim nevznikly náklady v souvislosti s plněním povinností, kterou jim soud uložil.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Šenkerčíková.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 8. února 2023

JUDr. Karla Cháberová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Šenkerčíková.